
Zpravodaj

SMIŘIC, RODOVA
A HOLOHLAV

4

PROSINEC 2009

Foto: Vl. Šedký

*Při fotografování jde o to, vystihnout
ten pravý okamžik*

Slovo starosty

Vážení občané,

čas letí jako splašená herka, listí padlo, zima je tu. Jeden rok končí a druhý se kvapem blíží. V tom letošním jsme bohužel prakticky prováděli pouze úsporná opatření a byli jsme nuceni vypustit řadu záměrů. Vybudování parkovacích ploch na sídlišti Gen. Govorova bylo tou nejdůležitější. Proběhly tak pouze drobné investiční akce ve smyslu opravy odpadlé omítky na jednom ze sloupů kaple a výstavba části vodovodu a kanalizace akce Nové bydlení Rodov. Na tyto akce jsme získali dotace, a proto dostaly zelenou.

Z úsporných důvodů jsme pronajali útulek pro opuštěná zvířata provozovateli, který vás, tuším v tomto Zpravodaji, informuje o svých záměrech a nám by tato změna měla přinést úsporu 110 tis. Kč ročně a přišla i řada dalších dílčích úsporných opatření.

Fámy, že zavíráme školní hřiště nebo rušíme knihovnu, ani nebudu komentovat, neboť ten, kdo je spustil, zřejmě neměl v té chvíli svůj den.

Museli jsme se, krom starostmi způsobenými hospodářskou krizí, zabývat i takovými záležitostmi, jako je šíření pomluv v souvislosti s chodem Domu s pečovatelskou službou na sídlišti Gen. Govorova, kde rada města schválila podání trestního oznámení s podezřením na spáchání trestného činu pomluvy neznámým pachatelem a v současné době probíhá vyšetřování orgány činnými v trestním řízení.

Ve veřejné dobrovolné dražbě se nám podařilo prodat bytový dům čp. 199 v ulici Cukrovarská, čímž jsme se zbavili danajského daru.

Mimo to se snažíme zodpovědně nastavit rozpočet roku 2010. Jeho současný návrh zahrnuje mimo obvyklého zajištění chodu města i další podíl na financování projektu cyklostezky Hradec Králové – Josefov – Kuks nebo doplatek našich prostředků v rámci budování kanalizace a vodovodu pro Nové bydlení Rodov. Objevuje se v něm odložená investice do parkovacích míst na sídlišti Gen. Govorova, a to ve větším rozsahu, než byl plán loňského roku.

Závěrem bych Vám všem chtěl popřát klidné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a pohody v příštím roce.

Luboš Tuzar

Slovo tajemnice

Vážení občané,

blížící se konec roku přináší i čas k rekapitulaci dění na úřadu. Rok 2009 byl především díky ekonomické krizi a propadům v daňových příjmech rokem úsporným. Výdaje na provoz úřadu jsme snížili na nezbytné minimum, nicméně i za těchto podmínek jsme se snažili poskytovat veřejnosti kvalitní služby.

Pro zajímavost uvedu několik čísel: k 20. listopadu je za rok 2009 v podacím deníku úřadu evidováno již 4.758 čísel jednacích, bylo provedeno 1.432 ověření podpisů a dokumentů a vydáno 356 výpisů z Czech POINTu (výpisy z rejstříku trestů, katastru nemovitostí apod.). Počet

947 správních řízení není konečný a nadále roste; z celkového počtu se nejvíce jedná o stavební řízení, řízení o dávkách hmotné nouze a řízení při správě daní a poplatků.

V oblasti řízení informačních systémů veřejné správy byly přijaty zásadní dokumenty týkající se informační koncepce a strategie. Úřad zprovoznil s předstihem i datovou schránku, její praktické využití však přináší v praxi problémy a rozhodně v současné době není takovým přínosem, jaký ministerstvo vnitra avizovalo. Jsme však samozřejmě schopni zajistit služby pro veřejnost v rámci agendy Czech POINT v celém rozsahu včetně autorizované konverze dokumentů.

Doufám, že dobrým nápadem je vydávání Smiřického infoservisu, který slouží k předávání aktuálních informací a je zdarma dostupný v obou smiřických trafikách, v prodejně U Brožů, v Hradecké ulici a v Rodově a najdete jej i na webových stránkách města pod odkazem Město Smiřice.

Při plnění plánu rozvoje sociálních služeb jsme navázali spolupráci s občanským sdružením Romodrom. Sdružení pracuje s klienty formou terénní práce, která zahrnuje pomoc při řešení různých sociálních situací, ale i aktivity v oblasti prevence kriminality. V podmínkách našeho města se jedná především o neplatiče nájemného, kteří navíc s městem nespolupracují a dostali proto výpovědi z městských bytů. Naším společným cílem není neplnění povinností tolerovat a omlouvat, ale předcházet takovým situacím a v případě již vzniklých dluhů snažit se najít oboustranně přijatelné řešení.

Závěr roku přinesl změnu v personální oblasti pro následující období – vzhledem k tomu, že útulek pro psy ve Smiřicích bude mít nového provozovatele, dosavadní pracovník obsluhy bude v rámci své pracovní náplně zabezpečovat provoz hřišť.

Dovolte mi závěrem poděkovat nejen kolegům, ale i občanům, kteří s námi spolupracují a podílejí se tak na zlepšení chodu města. Přeji spokojené prožití Vánoc a šťastný rok 2010.

Mgr. Věra Hottmarová

Nařízení Rady města Smiřice č. 1/2009

Plán zimní údržby místních komunikací města Smiřice

Rada města Smiřice podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a na základě ustanovení § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, schválila usnesením č. 197/2009 ze dne 07.10.2009 toto nařízení:

Článek 1

Předmět úpravy

Toto nařízení vymezuje v souladu s ustanovením § 27 odst. 6 zákona a § 41, § 42 odst. 2, § 44 a § 46 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“) rozsah, a lhůty odstraňování závad ve sjízdnosti místních komunikací a schůdnosti chodníků na území města Smiřice.

Toto nařízení stanoví v souladu s ustanovením § 27 odst. 5 zákona a § 42 odst. 2 písm. d) vyhlášky místní komunikace a chodníky na území města Smiřice, na nichž se nevykonává zimní údržba z důvodu malého dopravního významu.

Článek 2

Výklad pojmů

Zimní údržbou se podle pořadí důležitosti zmírňují závady vznikající povětrnostními vlivy a podmínkami za zimních situací ve sjízdnosti komunikací a ve schůdnosti místních komunikací.

Zimním obdobím se rozumí pro účely tohoto nařízení doba od 1. listopadu do 31. března následujícího roku.

Závadou ve sjízdnosti se rozumí taková změna ve sjízdnosti místní komunikace, kterou nemůže řidič vozidla předvídat při pohybu vozidla přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu místních komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

Závadou ve schůdnosti se rozumí taková změna ve schůdnosti pozemní komunikace, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

Povětrnostními situacemi a jejich důsledky, které mohou podstatně zhoršit nebo přerušit sjízdnost jsou vánice a intenzivní dlouhodobé sněžení, vznik souvislé námrazy, mlhy, oblevy, mrznoucí déšť, vichřice, povodně a příválové vody a jiné obdobné povětrnostní situace a jejich důsledky.

Vlastník místní komunikace nebo chodníku odpovídá za škody, jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti chodníku nebo komunikace.

Článek 3

Vymezení úseků

1. Místní komunikace (motoristické) se pro účely tohoto nařízení rozdělují na:
 - a) **u d r ž o v a n é**, a podle dopravního významu zařazené do I.–III. pořadí důležitosti;
 - b) **n e u d r ž o v a n é** úseky komunikací z důvodu malého dopravního významu, resp. komunikace obtížně dostupné, resp. nedostupné technice zimní údržby, označené dopravní značkou A 22 s dodatkovou tabulkou „Silnice se v zimě neudržuje“.
2. Místní komunikace nemotoristické (dále jen „chodníky“) se pro účely tohoto nařízení rozdělují na:
 - a) **u d r ž o v a n é** a podle dopravního významu zařazené do I–III. pořadí;
 - b) **n e u d r ž o v a n é** z důvodu malého dopravního významu uvedené v příloze č. 1 tohoto nařízení

Článek 4

Rozsah, způsob a lhůty odstraňování a zmírňování závad ve sjízdnosti a schůdnosti místních komunikací a chodníků

I. pořadí: místní komunikace III. tř. nejvyšší důležitosti

Jedná se o následující místní komunikace:

Gen. Govorova, Krátká (DPS), Náměstí Míru, Jiráskova + příjezdová komunikace ke kontejnerům u tenisových kurtů, Hradecká, Nádražní + točna autobusového nádraží a komunikace k nádraží, Kršovka + Ed. Karla (MŠ), Jedličkova (hasiči)

Způsob ošetření komunikací:

1. Zbytková vrstva po pluhování o tloušťce sněhu menší než 3 cm se zdrsní zdrsňujícími materiály (písek, drť).

2. Náledí a kluzkost sněhové vrstvy při neúčinnost zdršňujících materiálů se odstraní posypy chemickými rozmrazovacími materiály (posypová sůl).

Pozn.: silnice III. třídy Cukrovarská, Hankova, Zemanova, Palackého a Mlýnská jsou udržovány SÚS Královéhradeckého kraje

II. pořadí: místní komunikace III. třídy nezařazené do I. pořadí a důležité obslužné místní komunikace

Jedná se o následující místní komunikace:

Komenského, Brigádnická, U Vlečky, A. Malé, Kpt. Jaroše, Labská, Lidická, Spořilov, Ohrady, 9. května, Fučíkova, Nývtova, Spojovací, Zahradní, Husova, Příční, Nová, Žižkova, Sídliště, U Stadionu, A. Seligera, Zámek, U elektrárny, Rodov – ke hřbitovu, Rodov – spojovačka

Způsob ošetření komunikací:

Zbytková vrstva po pluhování o tloušťce sněhu menší než 3 cm se zdrsní zdršňujícími materiály (písek, drť).

III. pořadí: ostatní obslužné místní komunikace

Jedná se o následující místní komunikace: příjezdové komunikace k objektům s obchody či provozovnami služeb v centru obce:

Hanzova – zahradnictví Jechovi, ke hřbitovu, ke kuželně, k útulku pro psy, U Vlečky, k čp. 199 – Cukrovarská

Způsob ošetření komunikací:

Zbytková vrstva sněhu po pluhování o tloušťce menší než 3 cm se zdrsní zdršňujícími materiály (písek, drť).

Neudržované komunikace

V katastru obce Smiřice a Rodov neudržované úseky nejsou.

Chodníky jsou udržovány v pořadí:

I. pořadí – ul. Zemanova a Palackého

II. pořadí – podle důležitosti jako místní komunikace III. tř. (I.–III. pořadí)

Lhůty pro zmírňování závad ve sjízdnosti místních komunikací.

Místní komunikace I. až III. třídy se zajišťují v těchto lhůtách:

I. pořadí důležitosti do 4 hodin

II. pořadí důležitosti do 12 hodin

III. pořadí důležitosti – po ošetření komunikací I. a II. pořadí, nejpozději však do 48 hodin

Používané posypové materiály:

Pro odstranění náledí a kluzkosti sněhové vrstvy se používá chemický rozmrazovací materiál (posypová sůl – chlorid sodný NaCl, chlorid vápenatý CaCl₂, směs obou chloridů) v ostatních případech se používá jemnozrnný posypový materiál (písek, drť – zrna menší než 2 mm), pro posyp nezledovatělých sněhových vrstev se používá materiál s větším obsahem hrubých frakcí (písek, drť – zrna větší než 4 mm).

V zastavěných oblastech se nesmí používat materiál se zrny nad 8 mm.

Materiály pro posyp nesmí obsahovat hlinité částice, písek má být ostrý, tvrdý a bez větších zrn.

Aplikace posypových materiálů se provádí v celé šířce komunikace.

Místní komunikace IV. třídy (nemotoristické – chodníky)

Schůdnost těchto komunikací se zajišťuje odmetením nebo odhrnutím sněhu, oškrábáním zmrazků a posypem zdrsňujícími materiály (výhradně písek).

Chemickým rozmrazovacím materiálem se smějí sypat pouze ty chodníky, ve kterých nejsou uloženy inženýrské sítě (ledaže mají uzavřený kryt) a jsou odděleny od zelených ploch a pásů pro stromy takovým způsobem, aby na ně nemohl stékat slaný roztok.

Zimní údržba místních komunikací je zajišťována:

traktor RZ: HK 79–51 se sněhovou radlicí

2x John Deer bez RZ

multicar RZ: HKB 43–21

Článek 5 Závěrečné ustanovení

Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Ing. Milan Plšek v. r.
místostarosta

Luboš Tuzar v. r.
starosta

Příloha č. 1

Seznam místních komunikací IV. třídy – chodníků, které nebudou v zimním období udržovány

Jedná se o místní komunikace, na nichž se z důvodu stavebního stavu a dopravní bezvýznamnosti místní komunikace zimní údržba nevykonává.

- spojovací chodníky k pískovištím a dětským hřištím
- přístupové chodníky ke vchodům domů
- přístupová cesta ke skateparku

Zprávy z matriky

Řady našich nejmladších občánků se k naší radosti rozrůstají. Dne 3. října 2009 se konalo v obřadní síni MěÚ Smiřice Vítání občánků, kterého se zúčastnily tyto děti: Kryštof Komínek, Samuel Cvejn, Matěj Melichárek, Martin Malík, Jakub Urbaník, Kathryn Kamila Černíková, Kamila Pořízová, Adéla Andrášová, Lukáš Nebeský a Aneta Citová.

Sňatky

(září–říjen 2009)

18. 09. kaple Zjevení Páně Zdeněk Morávek, Černilov
Jana Nápravníková, Černilov

19. 09. kaple Zjevení Páně Petr Matuška, Smiřice
Blanka Vávrová, Smiřice

26. 09. kaple Zjevení Páně	Lukáš Jedinák, Libřice
Hana Kadlecová, Rasošky
10. 10. kaple Zjevení Páně	Patrik Balada, Hradec Králové
Pavla Svobodová, Hradec Králové
23. 10. obřadní síň MěÚ	Ömer Yigit, Turecko
Lucie Bradlová, Hradec Králové
24. 10. kaple Zjevení Páně	Magnus Emetuche, Nigérie
Petra Teršlová, Hradec Králové

Všem novomanželům blahopřejeme.

Z našich řad odešli
(září–listopad 2009)

v září	– Růžena Jarošová, František Malý
v říjnu	– Marie Špryňarová, Jaroslav Litomiský, Josef Knittel
v listopadu	– Zdeněk Trmal, Karel Zemek

Děkujeme všem zde uvedeným za poskytnutí souhlasu s uveřejněním do společenské rubriky.

Ráda bych všem popřála klidné a spokojené prožití vánočních svátků a v novém roce 2010 hodně štěstí, zdraví a lásky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Kultura

Městské kulturní středisko Smiřice Vás zve:

PLESOVÁ SEZÓNA 2010

8. ledna	Myslivecký ples (MS Skalice)
9. ledna	Myslivecký ples (MS Smiřice)
15. ledna	Myslivecký ples (MS Smržov)
22. ledna	Myslivecký ples (OMS H. Králové)
29. ledna	Myslivecký ples (MS Okrouhlík – Rusek)
13. února	Ples Obecního úřadu Skalice
19. února	Reprezentační ples (firma IDC-FOOD Újezd)
26. února	Ples MĚKS Smiřice

Začátky plesů jsou ve 20:00 hodin.

Bližší informace: MĚKS Smiřice, pí Martina Hejzlarová, tel. 495 422 090

Městské kulturní středisko Smiřice
ve spolupráci s Městským úřadem Smiřice
pořádá v kulturním domě Dvorana

**ve dnech 11. – 14. 1. 2010
od 14 do 17 hodin**

BURZU SPOLEČENSKÝCH ODĚVŮ

- 11. ledna – příjem věcí do prodeje
- 12. a 13. ledna – prodej
- 14. ledna – výdej neprodaných věcí

Věci do prodeje se přijímají čisté a nepoškozené! Manipulační poplatek za příjem zboží: do 5 ks – 20 Kč, do 10 ks – 30 Kč. Přijímáme max. 10 ks oblečení od 1 zákazníka.

Zprávy z Obecního úřadu Holohlavy

Ohlédnutí za letošním rokem

V posledním vydání Zpravodaje roku 2008 jsme předeslali, že letošní rok se v naší obci nebude nést v duchu velkých investičních akcí, tak jako tomu bylo v letech 2007–2008, ale bude obdobím projektových příprav na nadcházející období. V průběhu roku se podařilo vytyčené cíle zajistit, a proto můžeme s uspokojením konstatovat, že na zasedáních zastupitelstva obce Holohlavy byly projednávány:

- zadání a podklady nového územního plánu obce,
- zadání a přípravy projektu na výstavbu multifunkčního sportoviště a dětského hřiště,
- projekční přípravy na úpravy vozovky na státní silnici v intravilánu obce za účelem zklidnění dopravy a zvýšení bezpečnosti.

Přes náročnost administrativních prací spojených s výše uvedenými projekty jsme nezapomněli na údržbu a zlepšování stavu obecních prostor. Můžeme namátkou zmínit opravy místních komunikací, výstavbu části nového chodníku U Jordánu a Na Lávkách, opravu jiných chodníků a opravu hřbitovní zdi. Rovněž údržbě zeleně a prořezu starých stromů jsme nezůstali nic dlužni. Konstruktivní spolupráce obecního úřadu s děkanstvím Holohlavy vedla k zahájení oprav silně zchátralé věže kostela sv. Jana Křtitele v Holohlavech.

Jsme velmi rádi, že můžeme na tomto místě zmínit i pořádání plesů, oslav, svatebních hostin, kulturních akcí a značné navýšení počtu strávníků v průběhu letošního roku. To vše kladně zodpovědělo otázky životaschopnosti, využitelnosti a finanční soběstačnosti našeho Kulturního a stravovacího zařízení.

Příprava rozpočtu na rok 2010

V příštím roce bychom rádi realizovali projekt stavebních úprav v ul. Na Státní, jehož uskutečnění je do jisté míry ovlivněno jednáním s Ředitelstvím silnic a dálnic o financování nebo spolufinancování akce. Během roku kompletně zpracujeme a podáme žádost o dotace z EU na financování výstavby multifunkčního sportoviště, kde uzávěrka žádostí byla posunuta z ledna 2010 na říjen 2010.

Z menších akcí bychom chtěli opravit chodníčky, obnovit zeleň a nainstalovat lavičky na místním hřbitově. Budeme zvažovat i úpravy vjezdů ke stávajícím rodinným domkům na základě žádostí našich občanů. Do finančního plánu bychom také chtěli zahrnout výstavbu mostku přes potok Jordán u tunýlku pod železniční tratí, výstavbu chodníku a dráhy v zahradě mateřské školky pro jízdu na koloběžkách a dalších dětských vozidlech. Za moji osobu bych si přál vyměnit keře a stromy podél oplocení zahrady mateřské školky a parku. Dle jiných názorů však keře ke stáří školy patří a nejsou tak ošklivé. Podoba rozpočtu ovšem bude záležet na návrzích a konečném rozhodnutí našich zastupitelů.

Na závěr

Koncem roku opět zašleme do každé holohlavské domácnosti interní zpravodaj, který bude naše občany informovat o připravovaných obecně závazných vyhláškách a bude obsahovat rozpis svozů komunálního odpadu a výši plateb, otevírací dobu u biokontejneru umístěného u salaše a další.

Závěrem chci poděkovat jménem Obecního úřadu v Holohlavech, členů zastupitelstva i jménem svým všem, kteří se podíleli na dění v obci pomocnou rukou či sponzorskými dary.

Dále bych chtěl popřát hezké a klidné vánoční svátky, hodně zdravíčka, štěstíčka a lásky ve všech rodinách v nastávajícím roce 2010.

Miloš Malínský, starosta obce Holohlavy

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Myslím si, že nebudu daleko od pravdy, když poznamenám, že Vánoce si lidé nejvíce užijí, dokud mají ještě malé děti. Psaní dopisu Ježíškovi, napětí, co přinese za dárky, rozzářená očka při pohledu na rozsvícený vánoční stromek, dychtivé rozbalování dárků a radost. To všechno budou pro nás dospělé asi ty nejhezčí chvíle z celých vánočních svátků, když nebudeme počítat to, že se sejde rodina, pokud se poštěstí, tak dostaneme volno v práci a hlavně, že budeme zdraví. Období adventu, kdy by se měl člověk zklidnit, pozastavit a bilancovat, je v dnešní době shonu, zrychlení všeho, co zrychlit jde, asi sci-fi. Bilancování? Snad, ale spíš toho druhu: „Mám nakoupeno všechno, je dostatečně uklizeno, ježda, ještě stihnout to a to.“

Musím přiznat, že i v naší školce žijeme od začátku školního roku docela v kvapíku, abychom postíhali všechno, co jsme si naplánovali a aby děti byly spokojené a zároveň se něco naučily. Jsem velmi ráda, že rodiče mají zájem spolupracovat na některých připravovaných akcích.

Od září jsme stihli absolvovat sérii návštěv v solné jeskyni, tentokrát v Jaroměři, začali jsme s dalším cyklem seznamování dětí s živou a neživou přírodou ve spolupráci s Centrem ekologické výchovy v Hradci Králové, jsme třetím rokem členové projektu MRKVIČKA, který slouží jako podpora environmentální výchovy rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání,

stihli jsme uspořádat dva barevné dny – celoškolské projekty, vyhlásili jsme soutěž pro děti a rodiče Dýňák 2009, kde rodiče spolu s dětmi uplatnili svou hravost a fantazii při práci s dýněmi a díky tomu budovu a později zahradu mateřské školy vyzdobili originálními výtvary od těch nejmenších do XXL velikostí. Zorganizovali jsme pro děti divadelní představení v mateřské škole a v době, kdy vzniká tento příspěvek, domlouváme poslední detaily přípravy hudebně pohybového programu pro děti pod názvem Hravé muzicírování. Během tohoto programu si děti budou moci pod odborným pedagogickým vedením hrát na flétničky zvané „koncovka“, na bubínky, didžeridy, tibetské misky a další netradiční nástroje, spojit zde zpěv a tanec a uplatnit tak svou přirozenou hravost.

Velice hezky se rozjela práce v kroužcích – angličtina začátečníci a pokročilí, taneční kroužek, výtvarný kroužek a kroužek hry na flétnu pro začátečníky a pro pokročilé.

A protože je před Vánocemi, tak nás čekají jako každý rok akce a oslavy tradic spjatých s dobou adventní – vánoční výtvarná soutěž a tvořivé dílny se slaným těstem pro děti a rodiče, návštěva Barbory, Mikuláše a také vánoční besídka.

Možná vám také neunikly menší úpravy zeleně před budovou mateřské školy, kde přerostlou a polámanou kleč nahradily nové a mladé jehličnany a keře.

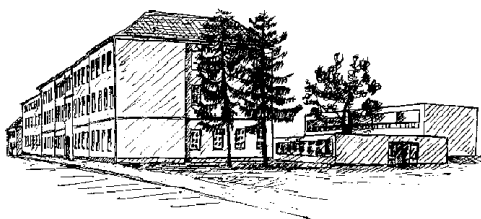
Jak vidíte, není toho zrovna nejméně, proto ta zmínka o kvapíkovém tempu, která platí samozřejmě pro dospěláky, zaměstnance mateřské školy. Děti si užívají a hrají a my k té naší práci máme zpětnou vazbu spojenou se spokojeností, radostí, smíchem a pokroky ve vývoji dětí. I když je pravdou, že práce s lidmi – v tomto případě s dětmi – je v našem státě podhodnocená. Když je však člověk součástí té dětské radosti, získává ohromný náboj energie a pocit, že ta jeho práce až tak marná není.

Ráda bych doplnila, že k tomu, aby se dětem v mateřince v Holohlavech líbilo, aby byly dobře plněny všechny cíle předškolního vzdělávání a aby byla spokojenost i na straně rodičů, přispívá velmi dobrá týmová spolupráce jak všech zaměstnanců školy, tak s obcí Holohlavý a neposlední řadě s rodiči, za kterou jsem velmi vděčná a děkuji, a bez které bychom koncepci školy jen těžko naplňovali. Děkuji také všem, kteří mateřskou školu podpořili finančními a materiálními dary.

Přeji nám všem klidné Vánoce a v roce 2010 zdraví a co nejvíc radosti a úspěchů, a i když nás situace budou tlačít občas ke zdi, abychom se alespoň trochu řídili podle hesla pana Wericha: „Když už člověk jednou je, tak má koukat aby byl...“ pokračování určitě znáte sami.

Renáta Smotlachová, řed. MŠ, Holohlavý

Ze života základní školy

Adopce na dálku

V minulém školním roce jsme Vás informovali o začínajícím projektu adopce na dálku. Naše škola adoptovala indickou holčičku Moniku. Její rodiče jsou negramotní, otec pracuje jako příležitostný námezdní dělník. Díky naší finanční pomoci může Monika

navštěvovat již druhým rokem školu. V lednu nám poslala své první vysvědčení a děkovný dopis ve své mateřštině. Koordinační tým, který dohlíží na plnění podmínek projektu, dopis přeložil do angličtiny, abychom si ho mohli přečíst. Měli jsme radost také z fotografie, kterou nám Monika

poslala z oslav Nového roku. V dubnu jsme napsali odpověď, dopis v angličtině. Děti z 1. stupně se připojily a nakreslily pro Moniku veselé obrázky. V této době probíhá na naší škole opět dobrovolná sbírka. Podílí se na ní děti i učitelský sbor.

Plavání v Dobrušce

Také v letošním školním roce probíhá kurz plavání pro žáky 2.–4. ročníku v plaveckém bazénu v Dobrušce. Do tohoto zařízení jezdíme již několik let, protože našim dětem vyhovuje po všech stránkách. V bazénu jsou vždy jenom žáci z naší školy. Začínající plavci nemají obavy z neznámých dětí a mohou se leccos přiučit od starších spolužáků, zkušenějších plavců, kteří se jim rádi předvádějí v různých plaveckých disciplínách a hlavně ve skocích do vody. Prostory bazénu nejsou velké, hloubka není stresující, instruktoři příjemní a pan ředitel se v závěru kurzu dokáže převtělít do postavy vodníka, takže plavecký kurz probíhá v pohodové atmosféře. Přednášky z etiky vztahů 6. října proběhly ve škole přednášky týkající se etiky vztahů. Žáci šestých tříd vyslechli téma Kamarádství versus šikana. Nenásilnou formou je přednášející pan Miloslav Fanta přivedl k zamyšlení nad výběrem vzorů, sílou party, poradil jim, jak se naučit říci Ne. Velmi zajímavě seznámil i žáky sedmých tříd s tématem Marihuana a nuda.

Dějepisné exkurze

V září a v říjnu se uskutečnily tradiční dějepisné exkurze pro žáky 6. a 7. ročníku. Třídy 6. A a 6. B navštívily Centrum experimentální archeologie ve Vřesetech. Díky podpoře projektu Živá archeologie financemi ESF měly možnost absolvovat dvouapůlhodinový program zdarma. Projekt je soustředěn na zážitkovou archeologii jako součást dějepisu. Žáci si s velkou chutí vyzkoušeli pravěké aktivity jako sekání, orání, opracování kamene, drcení obilí. Třídy 7. A a 7. B navštívily Galerii antického umění v Hostinném a výrobu vánočních ozdob ve Dvoře Králové.

Drakiáda

V sobotu 10. října pořádal 1. stupeň ZŠ ve spolupráci s DDM na Biocentru Obora již 2. ročník Drakiády. Počasí nám opět nepřálo, a tak ze začátku bylo na místě dokonce více organizátorů než dětí. Pro ně především byly připraveny doprovodné aktivity – střelba ze vzduchovky, z luku, žonglování a další. Počasí se alespoň trochu umoudřilo a šikovným dětem se za obětavé pomoci rodičů podařilo dostat draky na oblohu, takže obě hlavní soutěže bylo možno vyhlásit. V soutěži o nejhezčího draka zvítězil Jan Poříz, 2. místo obsadila Veronika Šupíková a o 3. místo se dělily Natálka Novotná a Lucka Veverková. Nejvýše vyletěl drak Vojtěchu Krtkovi, 2. místo obsadila Nelly Kuncová a 3. místo vybojoval Vojtěch Svatoň. Sobotní odpoledne se nakonec vydařilo, jistě i díky pohotovému moderátorovi a jeho reprodukovánému hudebnímu doprovodu. Doufejme, že příště vyjde i počasí. Kdyby snad opět ne, tak přijďte alespoň na švestkový svařák – neměl chybu.

Divadlo v angličtině

V pátek 6. listopadu měli naši žáci možnost procvičit si své znalosti angličtiny účastí na divadelním představení v anglickém jazyce. Pro žáky 4.–6. ročníku bylo zaměřeno na rozšíření slovní zásoby, starší žáci trénovali gramatiku. Představení divadla The Bear Education Theatre jsou vždy velmi poučná, ale i zábavná. Už teď se těšíme na další setkání s herci, rodilými mluvčími anglického jazyka.

Strašidelné dny

Ve dnech 2.–6. listopadu proběhl v 1.–4. třídách projekt Strašidelné dny. Uvedené třídy byly vyzdobeny strašidelnými motivy, během vyučování žáci plnili úkoly inspirované Halloweenem a našimi Dušičkami. Děti dokonce ráno spěchaly do svých tříd, aby si užily chvíle u zapálených světýlek z vydílaných dýní. Ale to pravé strašení vypuklo ve čtvrtek. To se po chodbách proháněli duchové, čarodějnice, upíři, zakleté princezny a další strašidla. Není divu, že se na ně přicházeli podívat i žáci z 2. stupně. Všichni zúčastnění si tento den opravdu užili, ovšem celý týden nabídl dětem možnost učit se netradičním způsobem.

Výsledky sběru kaštanů

V letošním školním roce žáci nasbírali celkem 1 331 kilogramů kaštanů.

Umístění tříd je následující:	1. místo	3. třída	301 kg
	2. místo	2. B	230 kg
	3. místo	1. A	171 kg

Umístění jednotlivců:	1. místo	Endeová Lucie – 8. A	130 kg
		Endeová Simona – 3. třída	130 kg
	2. místo	Kleandr Josef – 1. A	100 kg
	3. místo	Baborák Lukáš – 2. B	65 kg

Zaměstnanci Krkonošského národního parku, kteří si kaštany jako každý rok odvezli, děkují všem pilným sběračům.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Mateřská škola Smiřice

Co nového ve smiřické mateřince?

Za okny vládne uplakané, smutné podzimní počasí, ale u nás v mateřské škole je od září veselo. Ti nejmenší z nás, Berušky, si již pomalu zvykli na to, že maminku na chvíli vystřídalaly paní učitelky, že se s kamarády dělíme o hračky, že mrkvička a hrášek nechutnají tak dobře jako pamlsky, ale jsou tuze zdravé. Zkrátka, že ve školce vládne dobrá nálada a stále se tam něco veselého děje.

Máte rádi pohádky? Nás, děti, provázejí na každém kroku v podobě obrázků, těšíme se na čtení před spaním, na vyprávění paní učitelky, chodíme na ně do divadla a představte si, že již v polovině září nám zahráli manželé Mokrošovi loutkové pohádky „O Budulínkovi“, „Máša a medvěd“ a „Budka v poli“, bylo to představení veselé a hravé. S Budulínkem jsme si zazpívali, s Mášenkou vyžráli nad medvědem a se zvířátky z budky zatancovali.

Na konci září jsme Včeličky a Žabičky vyrazily na první výlet. Majitelka solnojodové jeskyně v Jaroměři paní Martina Kopecká nás pozvala na návštěvu a pan Zdeněk Pavlík zajistil zdarma cestu autobusem. Moc jsme se těšili, protože v takové jeskyni málokdo byl. Určitě skrývá

tajemství a poklady. A také to tak bylo. Líbily se nám osvětlené krápníky, bublající studánka, nebe plné hvězdiček a hlavně hry se solnými krystalky. Všichni jsme záhy zjistili, že jsou opravdu slané a potají si olízli alespoň prstíky. Pak se šlo na blízké hřiště, kde jsme se dostatečně vydováděli. Výlet se vydařil a sponzorům ještě jednou děkujeme.

Září se s námi rozloučilo pohádkou „Jak Krakonoš pekařku Jířu napravil“. Tu jsme společně s dětmi z okolních školek shlédli ve Dvoraně a moc jsme se nasmáli. Zavládl měsíc říjen a s ním přijel do školky Kašpárek s pohádkou „Jak dráček našel kamarády“ a pan fotograf se svým nádobíčkem. Třída se hemžila rozkošnými malými slečinkami s krajkovými deštníčky a malými fotografy se slamáčky. Bylo trochu slziček a vzdoru, to když si někdo z nás umínil, že se fotit ne a ne a nebude, ale vše se rychle napravilo a dobové obrázky se moc líbí.

Odpoledne 19. října se sešli rodiče a paní učitelky na zajímavé přednášce s paní PharmDr. Lenkou Svobodovou na téma „Podpora imunity v dětském věku“. Vystoupení paní doktorky bylo velmi poutavé, obohacené ochutnávkami potravinových doplňků a tombolou. Těšíme se na další setkání.

Abychom nedopadli jako lenoch v pohádce „O Peciválovi“, kterou jsme zhlédli v naší školičce, vyzvaly nás Žabičky dopisem k práci, stálo v něm:

„Milé Včelky a Berušky, díváme se kolem sebe a líbí se nám, co podzim v přírodě vytváří. Ovoce a zeleninu, kterou si skladujeme na zimu, také kaštiny, žaludy a jiné plody pro zvířátka, krásné barevné listí a ještě něco. Je to šišaté, na jaře to dáme do země a na podzim zase z hlíny ven. Když to oloupeme a uvaříme, pak se jen olizujeme (jsou to brambory). Z brambor umí naše paní kuchařka vyčarovat kaši, knedlíky a bramborový salát a vy zase umíte s maminkou a tatínkem vyrobit z brambor překvapení. Proto spolu doma tvořte a do školky na výstavu přineste.“

Po přečtení jsme začali rokovat, jak takové bramborové překvapení má vypadat a co všechno je z brambor možno udělat. Od vyhlášení „Bramboriády“ se naše chodba začala zaplňovat princeznami, tříhlavými draky, čerty, různými pohádkovými postavami, zvířátky, sněhuláky a sami jsme překvapení, co všechno my, děti, spolu s rodiči dokážeme vyrobit. Bramboriáda byla zahájena barevným dnem, kdy jsme si hráli na podzimní listí, Žabky přišly ve žlutém, Berušky v červeném a Včelky v oranžovém oblečení. Tančilo se, zpívalo

a soutěžilo ve všech třídách a nakonec nám ježek od Žabiček spolu s písní přivezl oříšky. Moc jsme si to užili.

Jak jistě víte, celý školní rok si budeme s paní učitelkou povídat o vodě, a proto už teď děkujeme kamarádovi vodníkovi z vrby, že nás už naučil tři vodnické poučky:

1. voda se nikdy nikam neztratí
2. voda je základ života
3. voda k pití není samozřejmost

Rádi se procházíme podzimním parkem. Běháme v barevném listí, pouštíme je do větru a pozorujeme, jak se víří, pleteme dráčky a posloucháme, jak šustí. Tuto krásnou barevnou podívanou zakrátko vystřídá bílá nadílka a s ní čas adventní. Užívejte si ho v klidu a s láskou.

Vaše Adélka Všetečná

Mlsám, mlsáš, mlsáme

aneb OCHUTNÁVKA DOBRŮTEK – BEZVA RECEPT NA SMUTEK

Už po páté se ve smiřické knihovně ochutnávalo. Samotné ochutnávce, která byla datována na pondělí 14. prosince 2009, předcházelo hodnocení receptů. Čtenáři dětského oddělení sestavovali kuchařku nepečeného cukroví. Vítězné recepty, které byly vyzkoušeny, jsme vybíraly tentokrát my – knihovnice. Ve vánočně vyzdobené knihovně se popíjel voňavý čaj, poslouchaly koledy a testovala se ta nejchutnější mňamka.

Neodmyslitelnou tradicí, které toto vánoční období přináší, je ADVENTNÍ LOSOVÁNÍ. Samozřejmě, že i letos mohly děti každý výpůjční den losovat a ten, kterému se poštěstilo, mohl pak za odměnu vybírat balíček pod stromečkem. I když šlo jen o drobnosti, představoval každý vánočně zabalený balíček pro děti malé tajemství a bylo úžasné pozorovat, jak jsou napjaté a natěšené.

Těšíme se na všechny, kteří si v dnešní uspěchané době najdou chvíli času na to, přečíst si knížku a zavítat do knihovny.

PŘEJEME VÁM KRÁSNÉ VÁNOCE
A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 2010.

Ilona Hušáková a Leona Rousková

Útulek psů ve Smiřicích

S novým rokem čekají smiřický útulek změny ve způsobu provozování. Rada města rozhodla, že péči o útulek svěří do soukromých rukou a já se vynasnažím, aby tato změna byla k lepšímu.

Věnuji se psům a kynologii od dětství. Možnost provozovat smiřický útulek je pro mne výzvou. Chtěla bych v první řadě zajistit co nejlepší péči zde umístěným svěřencům a také jej více přiblížit veřejnosti. Věřím, že stane-li se útulek místem, kde se budou setkávat příznivci psů, bude větší

šance, aby zde umístění pejsci našli svůj nový domov a útulek byl pro ně jen krátkou zastávkou na jejich cestě životem.

A co konkrétně by měl útulek v nové podobě nejen smiřickým přinést? Nejprve bych ráda psům poskytla alespoň základy výchovy tak, aby se s novými majiteli lépe sžili. Ráda bych, aby při útulku v brzké době vznikla psí školička, kde by se majitelé psů (ne jenom z útulku) naučili porozumět svým čtyřnohým přátelům a pejsci by si osvojili základy výchovy a výcviku. Pokud budou mít absolventi školičky chuť se dále scházet a trávit čas se svými psy aktivně, mohl by zde vzniknout klub i pro ně.

S příštím školním rokem plánuji otevření kynologického kroužku pro školáky, kteří by se seznámili s různými směry výcviku, s péčí o psy a mohli by si zde na vlastní kůži vyzkoušet, co obnáší se o psa starat.

Jednou za tři měsíce bych ráda uspořádala „Nedělní párty“ zaměřenou pokaždé na nějaký směr výcviků psů. Proběhly by ukázky výcviku a besedy na dané téma s doprovodnými soutěžemi pro děti.

No a samozřejmě by se v nejbližší době měly rozběhnout webové stránky, které by vám mimo informací o dočasných obyvatelích útulku přinášely i zpravodajství o tom, jak se mi výše zmiňované plány daří realizovat.

Napadá vás, jak by mohlo vypadat logo pro útulek? Pošlete svůj návrh. Pokud vás plánované akce oslovily, vzbudily váš zájem a máte-li nějaké další nápady, můžete mi napsat na email: edita.labikova@seznam.cz.

Edita Labíková

Smiřičtí hasiči

Činnost dobrovolných hasičů bývá mnohdy stejně obtížná jako práce jejich profesionálních kolegů.

K 1. 11. 2009 máme 41 členů, 29 dospělých a 12 dětí. Děti jezdí na soutěže a dvakrát týdně chodí cvičit.

Také jsme měli několik výjezdů do sousedních obcí. Městský úřad nám zakoupil věž na sušení hadic.

Nejstarší člen sboru Václav Kubín byl oceněn zasloužilým hasičem za dlouholetou obětavou práci. U sboru je pěkných 52 let.

Děkujeme všem sponzorům za spolupráci a do nového roku jim přejeme hodně úspěchů.

Dovolte mi jménem hasičů popřát příjemné svátky vánoční a do nového roku pevné zdraví a úspěšný nový rok.

Vít Vladimír, starosta hasičů

Svaz tělesně postižených v České republice, o. s.

Naše organizace má ke dni 1. 11. 2009 70 členů ze Smiřic, Holohlav, Račic, Rodova, Sendražic a dalších spádových obcí. Výbor tvoří 5 členů naší organizace, revizní komise je tříčlenná. Máme svého zástupce v okresním výboru svazu tělesně postižených, členka naší organizace nás zastupuje v pracovní skupině pro komunitní plánování sociálních služeb města Smiřic.

I když naši členové jsou vyššího věku a zdravotně různě postižení, pořádáme kvalitní ozdravné pobyty, zcela odpovídající různým zdravotním postižením.

Letos se již po sedmé uskutečnil pobyt v Řecku. Jezdíme na poloostrov Chalkidiki, do velice oblíbeného letoviska Asprovalta-Vrasena, do hotelu THEO BEACH. Tento rodinný hotel penzionového typu je umístěný na okraji Asprovalty v klidném prostředí na okraji pláže.

Nastoupíme před Městským úřadem ve Smiřicích a vystoupíme přímo před výše uvedeným hotelem. Řidiči autobusu nám naloží a vyloží zavazadla. Celá cesta trvá 22–23 hodin se zastávkami po 3 hodinách. Každý pokoj je vybaven kuchyňskou linkou, umyvadlem, sprchovým koutem, WC a balkonem.

Jezdíme začátkem září, kdy již nejsou taková horka, zálohy na příští rok se platí do konce prosince. Cenově jsou tyto skupinové zájezdy velice dostupné, vztahují se na ně i slušné slevy.

Těchto ozdravných pobytů se zúčastňují především členové naší organizace, dále nečlenové, zájemci z organizace v Hradci Králové, může se zúčastnit kdokoli, a také touto cestou zveme všechny, kteří budou s touto možností včas seznámeni. Z Hradce Králové jsou to především manželé Bergmanovi.

Protože se nám všem pobyt v Řecku líbí, složili jsme na něj písničku na nápěv písně Nedaleko od Trenčína a rádi bychom, abyste si ji i s námi příští rok také zazpívali.

1) Do Řeka zas letos jedem
k náladě varhany vezem,
v TEO BIČI tam je živo,
Sormovi mají české pivo.

Ref: My se nedáme a Řekům zazpíváme
vedoucí se jenom točí,
každé přání nám čtou z očí.

2) Karneval se letos chystá,
věřte tomu, věc je jistá.
Masku sobě připravte si,
Miss královnu zvolíme si.

Ref: Bude veselo, co v zálivu nebylo,
a tak nikdo neváhejte,

Nejstarší účastníci zájezdu je paní Gregorová z Hradce Králové, které je 85 roků a která se již rovněž těší na příští rok. Všichni jí přejeme hodně zdraví do dalších let.

masky sobě oblékejte.

3) Hurá, hurá dovolená,
s Lunaturem vždy je skvělá.
Fotek bude také dosti,
sedm let věrnými hosty.

Ref: Parta veselá, nálada výborná,
dnes se s mořem rozloučíme,
s Metaxou to oslavíme.

4) Šormovým děkujeme sborem,
českým cestovkám jsou vzorem.
Kalimera Jasu, Jasu
Kalimera Jasu, Jasas!

Dobrá nálada, písničky, harmonika a varhany, to všechno patří k pobytu, kde nechyběla ani volba Miss královny.

Ozdravný pobyt trval 10 dní a jistě přispěl ke zlepšení zdravotního stavu všech zúčastněných. Další v řadě se bude konat i v roce 2010, je možné se přihlásit na telefonní číslo 495 422 468 po 19 hodině a na 777 581 787 kdykoliv, kde vám budou podány informace. Zálohu je nutné uhradit do konce prosince 2009.

K této zprávě přikládáme dvě fotografie zúčastněných, v pozadí s hotelem výše jmenovaným, ze kterého je výhled nejen na moře, ale na druhé straně i na hory. Krásná příroda a pohoda je na všech zdaleka vidět. Pro stálý skupinový pobyt jsou i cenové slevy.

Tuto zprávu podáváme proto, aby i ostatní, nejen čtenáři Zpravodaje, byli seznámeni s naší činností, která je vzhledem k našemu zdravotnímu stavu a věku v určitých případech velmi omezena.

Informaci o naší organizaci Vám podáme na čísle telefonu 775 225 579, přihlášky eventuelně poskytneme.

Ještě chceme touto cestou poděkovat Městskému úřadu ve Smiřicích a Obecnímu úřadu v Holohlavech za poskytnutí finančních příspěvků na ozdravné pobyty pro členy naší organizace.

Protože tento příspěvek je v letošním roce poslední, přejeme všem čtenářům Zpravodaje, a nejen jim, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v roce 2010.

Procházková K., předsedkyně sdružení

Hofmanová E., jednatelka sdružení

Vážení spoluobčané,

tak už se nám ten rok chýlí ke konci. Ten církevní skončil a začíná nový. Začíná adventem. Pro někoho to není nic zvláštního, jen pokrčí rameny a běží dál. Pro jiného to je však mnoho. Advent – příchod, je dobou čekání na příchod. V našem případě na příchod Božího syna Ježíše. Ten vánoční příběh zná každé malé dítě. Pro mnohé dospělé je jen legendou spojenou s vánočními svátky. Je však zcela zvláštní, že i tito dospělí se snadno nakazí tou tajuplnou atmosférou, která voní vanilkou a něčím zvláštním, nevysvětlitelným. A to v nás všech vzbuzuje lásku, touhu obdarovávat, odpouštět a dávat se druhým. Touha po Boží blízkosti, po tom, co dost dobře neumíme popsat, co nás naplňuje zjihlostí a větším citem. A tehdy najednou vidíme potřebné okolo sebe, bolavé a trpící. Bůh seslal svého Syna, aby změnil naše bolesti a naše utrpení. A tento Boží syn se narodil jako maličké dítě, které samo potřebovalo ochranu, protože bylo naprosto bezbranné. A právě to maličké dítě ležící v jeslích v nás probouzí něhu. Není to jenom něha k tomu dítěti, ale i k Bohu. Protože to On sám leží před námi. To On sám se nám vydává a čeká, co my na to. Probudíme se? Zabereme? Bůh přišel v tom malém Jezulátku mezi nás. On ale přichází k nám stále, stále se každé Vánoce rodí, aby se nám vydával na milost i nemilost. Tehdy v Betlémě, ale i dnes. Očekáváme ho? Ano, jenže to naše očekávání skončí s vánočními svátky. Říkáme si – příště, až potom. Proč bych si neužíval teď, vždyť to stačí, až budu starý. Jenže Bůh si nás může vyžádat už dnes. Kdykoliv může náš život skončit, a kde budeme? Je vám to dnes

jedno? A kdy vám to jedno nebude? Čas se krátí, je ho málo. Vzpomeňme si na to, až budeme stát okolo stromečku, až budeme pohlížet na betlém a zpívat vánoční koledy. Vánoce nejsou folklorem ani legendou, Vánoce jsou skutečnost. Když se z Božího narození radovali pastýři, obyčejní lidé, změnil se jejich život. I my můžeme svůj život změnit a to tím, že Vánoce přijmeme jako dar od Boha, dar pro každého z nás. A že se budeme radovat a vzdávat chválu Bohu jako pastýři a jako andělé v nebi.

Požehnaný adventní čas a radostné vánoční svátky přeje farářka CČSH Smiřice

Mgr. Alena Fabiánová

Církev československá husitská Smiřice

<u>Bohoslužby</u>	neděle 8.30 hodin	
<u>Klub dětí</u>	čtvrtek 15 hodin na faře	
<u>Bohoslužby o Vánocích</u>	24. 12. v 21 hodin	Štědrovečerní bohoslužba
	25. 12. v 8.30 hodin	Boží hod vánoční
<u>Kontakt:</u>	farářka Mgr. Alena Fabiánová, mobil 737 847 864, mail AlaFa@email.cz	

DVOJNÁSOBNÝ ŠAMPIÓN

O Dominiku Javůrkovi jsme ve smiřickém Zpravodaji psali už někdy před třemi lety. Tehdy mu bylo sedm let a stal se nejmladším vítězem Českého poháru v motokárovém sportu.

Už tehdy dosahoval na svůj věk velice slušné výsledky a bylo jen otázkou dalšího vývoje, zda se dokáže prosadit více.

Dnes je Dominikovi 10 let, chodí do 5. třídy Základní školy ve Smiřicích a za poslední tři roky se z něj stal motokárový jezdec patřící k absolutní české špičce nejen u nás, ale vybudoval si respekt soupeřů i například v sousedním Polsku a také v Rakousku. Už v roce 2008 skončil na Mezinárodním mistrovství České republiky jen těsně na druhém místě v kategorii BAMBINI. V sezóně 2009 se Dominik a celý tým soustředil na jediný cíl: získat titul Mistra České republiky. Dominik rozhodně od začátku sezóny patřil mezi favority. Pravidelně nastupoval do závodů v kategorii BAMBINI pro nejmladší piloty a dále i celoevropsky rozšířené kategorii EASY 60.

Právě v EASY 60 hned od počátku Dominik nikoho nenechal na pochybách, že má v úmyslu zvítězit. Ač se jedná o kategorii, kde nastupují piloti do 13 let, byl to právě Dominik,

Dominik Javůrek - Mistr České republiky 2009, kategorie EASY 60

kteřý celou sezónu udával tempo a soupeři se většinou dívali pouze na jeho zadní nárazník. Už před posledním závodem sezóny tak bylo o vítězi rozhodnuto a Dominik se v konkurenci starších kluků stal Mistrem ČR v kategorii EASY 60.

Už to byl obrovský úspěch, Niki ovšem moc toužil vyhrát i v kategorii BAMBINI, se kterou se letos loučil.

Před posledním závodem sice vedl, jeho náskok v celkovém hodnocení ovšem nebyl nijak velký, zejména díky technickým problémům, které tým potkaly v půli sezóny. Vše se mělo tedy rozhodnout na posledním podniku ve Vysokém Mýtě. Po zcela infarktovém startu, kdy po kolizi v prvním kole musel dohánět ztrátu, nasadil Dominik téměř vražedné tempo a v posledním kole se dostal na první místo, které mu zajistilo i titul Mistra republiky 2009 v kategorii BAMBINI.

Jedná se skutečně o velký sportovní úspěch, a tak se malého Mistra ČR ptáme na jeho pocity a zhodnocení sezóny:

„Teď po závodech to už tak nevypadá, ale byly to nervy až do konce sezóny. V EASY to docela šlo, ale v BAMBINI jsme v půlce sezóny prožívali doslova peklo díky karburátoru, který nás doslova trestal. V Sosnové jsem vyhrál kvalifikaci, pak to přestalo fungovat a nakonec jsem dojel až pátý. Nakonec to všechno dobře dopadlo, jsem moc rád a děkuju všem, kteří mi pomáhají a fandí. Celkově jsme měli perfektní sezónu, doma se nám podařilo získat dva tituly. Největším sportovním úspěchem asi bylo celkově 7. místo v Evropském šampionátu EASY, když jeden závod v Polsku se mi dokonce podařilo vyhrát.“

Za každým sportovním úspěchem je ovšem spousta dřiny. Niki letos jel 25 závodních víkendů, polovinu závodů pak nastupoval současně ve dvou kategoriích. Kdo někdy zkusil sednout do závodní káry, ten ví, jak je to fyzicky náročné. Celkově Dominik najel cca 2 700 závodních kilometrů.

Tento desetiletý smičák jezdí od svých pěti let, od sedmi jezdí v barvách týmu SPIRIT RACING, který jej zastupuje dodnes, a od roku 2007 je oficiálním továrním jezdcem firmy MS-KART, což je jediný výrobce podvozků v ČR.

Tým úzce spolupracuje s dodavatelem italských podvozků Birel, na kterém Dominik jezdí v kategorii EASY 60. Motory mají objem 60 ccm, výkon cca 10 koní a maximální rychlost se pohybuje kolem 100 km/h.

Pokud vás Dominikův úspěch zaujal, můžete se více informací dozvědět na webových stránkách týmu www.spiritracing.cz.

My děkujeme za skvělou reprezentaci města a přejeme mnoho dalších sportovních úspěchů v dalších sezónách.

Zdroj: spiritracing.cz

Rok 1989 mýma očima

Že se děje něco tehdejšími mocipánům, či přesněji mocisoudruhům, poznávalo až mnoho lidí. Měl jsem možnost pozorovat vývoj v ČSSR. Tady ani snad zpočátku nešlo o vývoj. Několik odvážných občas protestovalo, poučení byli opatrní, nepoučitelní se opevňovali a vyzbrojovali. Při odborných jednáních v MLR, NDR a PLR byly zřetelné tendence zcela rozdílné. Maďaři již považovali svoji zemi za svobodnou (od r. 1956 už uplynula 1 generace!!) a troufli si otevřít turistům z NDR hranice do Rakouska. Zrovna v té době rostla inflace v PLR, citelně a nezadržitelně. Poláci byli nepředstavitelně pobouření. Ale ještě dobře pamatovali střelbu komunistických policistů do demonstrantů a věděli, co dovede soudruh gen. Jaruzelský. Nejbezohlednější byli vůdci v NDR, jenže těm náhle začali houfně prchat nevolníci přes MLR a vlastně také přes legace NSR v ČSSR. Oni by si Honnecker a gen. Wolf uměli poradit. Zabíjení prchajících jim nedělalo žádné potíže. Jenže je brzdil Gorbačov. Nakonec povolili volný odjezd těm, kteří z MLR a ČSSR odjet chtěli. To už byl velký ústupek, korunovaný tím, že člen předsednictva ÚV německých komunistů, údajně omylem a přehnutím, otevřel průchod „Zdí“.

Jen v ČSSR držely moc Husákovy hordy až do 17. listopadu – Mezinárodního dne studentů a vlastně dne vzpomínky na nacistický útlak v roce 1939. Bály se, tušily spontánní odpor, svolaly pohotovostní jednotky „bezpečnosti“, v okolí Prahy měly připravené věrné Lidové milice i vyškolenější studenty Vysoké školy SNB. Ano, ti posledně jmenovaní se v závěru dění, které je obecně známé, zachovali jako jejich nacistické vzory. Přesně tak, jak Lenin definoval úlohu „užitečných hlupáků“. Zbití a ztýraní studenti na ně vzpomínají dodnes.

Potud úvod do obecného dění. Místa vzdálenější od Prahy byla rozhlasem i televizí dezinformována ve smyslu, že ojedinělí provokatéři chtěli vyvolat zmatek a protisocialistické nálady, přičemž došlo k nutnosti policejních zásahů. Vedoucím činitelům se nedostávalo obratných profesionálních upravitelů informací. Nevytvořili si „tiskové mluvčí“.

Venkov se rozpohyboval velice pomalu. Velká města s vysokými školami, silně průmyslová a zejména v přímém kontaktu s Prahou, daleko rychleji a účinněji.

Ve Smiřicích vzniklo Občanské fórum 27. 11. 1989 a to takřka současně na dvou místech. Ve městě a pro veřejnost je organizoval p. Karel Novák, dlouholetý vězeň komunistického režimu. Spolupracoval s ním p. Jan Joneš, také už letitý a hlavně nemocný. Ani on se vězení nevyhnul. Druhé centrum vzniku OF bylo ve VČKL. Střediskem odporu proti vznikajícímu dění byly jednotky Lidových milic „Velkovýkrmen“. Údajně je již připravené k odjezdu, odhodlané podpořit zbraní soudruhy v Praze, zastavil dlouholetý pracovník v řízení zemědělství p. Ing. Pozdílek slovy: „Co blbnete? Vždyť tam máte taky děti a vnuky!“ A vášně ochladly. Zde mohu podat jen to, co jsem od několika účastníků dění (i od Ing. Pozdílků) slyšel.

Určité aktivity, zaměřené ke vzniku OF ve městě, vyvíjel i tehdejší úředník MěNV p. Vajnlich. Zdá se, že jeho vstřícnost vůči klientům úřadu působila víc nedůvěry než chuti ke spolupráci.

Na 30. 11. 1989 bylo v součinnosti s představiteli MěNV pozváno občanstvo ke společnému setkání za účasti studentů, organizátorů dění. Hosty byli Ing. Vágner, představitel OF v kraji (zakladatel safari ve Dvoře Králové), herečka Zdena Hadravová, Otta Marek – student VŠE Praha a Petra Mazurková s Pavlem Šubrtem z téže školy.

Představitelé města ve složení – předseda MěNV Miloslav Koudelka, tajemnice MěNV pí Jana Heřmanová, poslanec p. Muzikant, zástupce MěV KSČ p. Hlaváček a předseda MěV NF p. Ing. Javůrek.

Jednání zahájil p. František Rejent, který též vysvětlil cíle a současnou strukturu OF. Repliku, zcela v duchu tehdejších oficialit, přednesl p. Hlaváček. Nato se rozproudila diskuse, kde bylo příspěvky nutno omezit na 5 minut. Výjimka z dodržené doby byla schválena pro Ing. Vágnera.

Rušno bylo okolo příspěvku p. Miškely, který vyličil dění ve Velkovýkrmnách (na zámku), informaci doplnil p. Skalický, který poukázal na rozdíly mezi stanovisky dělníků na dílnách a úředníků v zámku.

Do jednání zasáhl p. RSDr. Jandera. Bylo zajímavé sledovat jeho postup školeného propagandisty od souhlasu s modernizací města až po akci TGM. Obratně zapomněl, že co v městě vzniklo, je dílem neplacené a ne vždy dobrovolné práce občanů a nato, že TGM byl pro období od r. 1948 až do současnosti (1989) osoba nežádoucí, hanobená a takřka oficiálně zapomenutá.

Dění v parlamentu a různé zákulisní machinace připomněla jeho tehdejší poslankyně za (tuším) Československou stranu socialistickou p. Klůzová. Předsedající přečetl i dopis p. Vajnliha, omluveného pro nemoc. Obsah dopisu se nesetkal s pochopením a byl značně kritizován.

Závěr jednání provedly dvě ženy, herečka Zdena Hadrboľcová a farářka církve Čs. husitské. V obou případech nabádaly k nenásilí. Poctivosti a vzájemnému pochopení. Protože nebyly političky, myslely to asi upřímně.

Další setkání bylo dohodnuto na 7. 12. 1989. Zde vlastně místní Občanské fórum, sdružující představitele dosud existujících kolektivů OF, oficiálně vzniklo. Jednání zahájil p. Rejent, který předložil přítomným podpisovou listinu, přihlášku do OF.

Byla dohodnuta i jakási organizační struktura představovaná mluvčím p. Karlem Novákem, dále zástupci koordinačního výboru Ing. Janíčkem (VČE), p. Rejentem (Pektin), JUDr. Rouskem (MěNV), p. Skalickým (dílny Velkovýkrmen), p. Petrem Rohlenou (ZŠ). O spolupráci byli požádáni pí Ing. Dvořáčková (ČSS) a p. Ing. Krudenc (Agrodat).

Přítomný p. Škoda upozornil na nutnost urychleného jednání, překonání ještě trvajících strachu a na aktivity vyvíjené KSČ (záznam z jednání o postupu k rozvrácení OF). Dotaz p. JUDr. Rouska směřoval k postupu při celostátní stávce (Generální stávka 11. 12. 1989).

Generální stávka proběhla důstojně, sice k nelibosti mnoha členů, zejména vyšších představitelů KSČ. Jenže viděli, že statisícové shromáždění lidí nelze přehlížet. Ani milice, ani ozbrojenci státu nebyli dostatečně spolehlivou silou, ochotnou napadnout členy svých rodin.

K posouzení situace se občané sešli na 3. schůzi OF 14. 12. 1989. Byl to současně večer dotazů a odpovědí, uváděný mluvčím p. Novákem. Změna vystupování se projevila i v prohlášení předsedy MěNV p. Koudelky, který prohlásil, že členové strany byli jejím vedením manipulováni, a že ani on nevěřil v brutalitu zásahu proti studentům do ověřené informace o nasazení speciálních jednotek. O překvapení nad postupem stranického vedení mluvil i předseda MěV KSČ, který prohlásil, že uplatňování článku ústavy o vedoucí (řídící) úloze strany ve státě nemá opodstatnění a má být zrušeno.

Následovala řada dotazů k běžné městské problematice, zejména ke zkušebnímu provozu teplárny v Černožicích a k uhelným kotelnám ve městě. Že výstavba teplárny byla zcela svévolnou akcí vedoucího tajemníka KV KSČ p. Tesaře, věděl každý. O jejich projektových, ekonomických i ekologických nedostacích odborníci raději, ze strachu, mlčeli. Důsledky se projevívaly později a to velice neblaze.

Následoval dotaz na úměrnost počtu zaměstnanců MěstNV. Bylo jich 9 v zaměstnaneckém poměru a 2 volní, tzv. uvolnění funkcionáři, kteří dostávali finanční náhrady, tzv. „odměny“ místo mezd. Místopředseda MěNV byl odměňován částkou 0,2 řádné odměny a byl tzv. „částečně

uvolněn“. Protože pravomoci „volených orgánů“ byly velice nepatrné, jevil se tento stav poněkud nadsazený.

A strach, zakořeněný v lidech, se projevil i několika anonymními dotazy, na které činitelé MěNV buď odpovědět nechtěli a zástupci OF nemohli, protože vnitřní poměry úřadu neznali. Neochotu otevřít nevysvětlené i anonymitu dotazů důrazně kritizovali přítomní pánové Jech, Miškela a Hofman.

Jednání bylo velice rázně posouzeno p. Rejentem, který mimo jiné prohlásil, že vztah některých úředníků města k občanům je přezíravý a z toho že vyplývá i způsob jejich odpovědí. V nepříliš dobré pohodě bylo jednání uzavřeno. Bylo vlastně poslední v rušném roce 1989.

11. 10. 2009

Lubomír Kupka

Válka – vzpomínky Karla Juliše

Válečné dny. Můj otec prodával a opravoval radiopřijímače. Jako radioamatér si postavil krátkovlnnou vysílačku a morseovkou si vyměňoval pozdravy s radioamatéry celé Evropy, výjimečně i USA. Za války jsme museli anténní stožáry strhnout a vysílačku předat německým vojenským úřadům v Hradci Králové. Přesto i potom přicházela občas přepadová kontrola a to i v době, kdy již otec zemřel. Koncem války, kdy se ve smiřickém zámku usadila ustupující německá armáda, zabrali vojáci v našem domě bývalou prodejní místnost a umístili do ní spojařský materiál, který obsluhovali denně dva vojáci. Do zámku se stáhli 2–3 dny před celkovým vyklizením Smiřic.

K závěru války mohu ještě dodat, že cca 10–15 nás, kluků, pod vedením bývalého důstojníka v záloze, sbíralo u státní silnice a odnášelo na městský úřad zbraně, které ustupující vojáci pro usnadnění svého přesunu do americké zóny odhazovali, nebo nám ochotně odevzdávali.

Voženílkovi. V době výstavby malého stadionu dával zdarma k dispozici své povozy. Ty navážely na stadion drny a kameny, z nichž se pak brigádnicky dělaly stupně a ochozy. V době války a lístkového přidělu potravin poskytoval svým zaměstnancům mimořádný přiděl mouky (20 kg ženatým a 10 kg nemocným). Rolníkům z okolních vesnic, kteří jezdili do mlýna na povolenou výměnu obilí za mouku, poskytoval možnost dvojitého přidělu. Dělalo se to tak, že v určený den jeli do mlýna 2x. Při první jízdě vzali obilí i s příslušnými doklady, které nechali ve mlýně a odvezli si mouku. Při druhém příjezdu, se stejným množstvím obilí, si odvezli mouku a potvrzené doklady. Další možnost odběru byla umožňována prostřednictvím stárka pana Valtra.

Malburgovi. Byli Němci, ale ne nacisti. Mám tuto zkušenost: V roce 1942, kdy jsem maturoval, uvolnilo se v lihovaru jedno místo. Abych nemusel do totálního nasazení, šel jsem o ně požádat. Pan Malburg mi však řekl, že je rezervováno pro Vladimíra Kalistu, syna místního poštmistra, až se vrátí z koncentračního tábora v Oranienburgu (Buchenwaldu), kam byl jako student medicíny odvezen. Ve dnech bezprostředně po atentátu na Heydricha by to příslušník NSDAP asi neřekl.

Ve smiřickém Sokole jsem cvičil od roku 1929, až do jeho rozpuštění v roce 1941. V Sokole Pražském jsem cvičil od r. 1945 do roku 1948. K Fr. Svatoňovi mohu říci, že byl výborným cvičitelem, který rozložením jednotlivých prvků cviku a hecováním nás naučil i složitější cviky, jako např. přemet a salta vpřed i vzad, různé veletoce apod. Příhodu při přemalovávání německého nápisu „Živnostenská záložna“ Fr. Svatoňem mohu potvrdit.

Praha, 18. 2. 2009

Karel Juliš

Z historie Holohlav

V minulých dílech nahlédnutí do historie Holohlav jsme se mohli dovědět, že v tomto regionu a i na území Holohlav žili lidé už v pravěku. Docela pravděpodobné je, že už v prvním tisíciletí našeho letopočtu mohla existovat na místě dnešní obce skupina domů, ze kterých se později vyvinul základ dnešní vesnice. V té době však ještě neexistovali kronikáři, kteří by nám zrod Holohlav popsali. Asi by nebylo vůbec přehnané, že obec Holohlavy mohla vzniknout na přelomu prvního a druhého tisíciletí našeho letopočtu. Nedá se však nic dělat, ale první písemná zmínka o Holohlavech je až z roku 1318. Základem obce byla zřejmě tvrz, která patřila rodu Otomarů.

Kde přišla obec ke svému názvu Holohlavy? V počítačové prezentaci, která vznikla k výročí holohlavské školní budovy, najdeme jedno vysvětlení: *„Bylo to za dávných časů, kdy vesnice tvořilo jen několik málo domů a nebylo třeba jim dávat nějaké názvy. V tu dobu dva potulní mniši procházeli krajem královéhradeckým. Chodili od vesnice k vesnici, kochali se přírodou a lidmi kolem sebe. Občas si povšimli nějaké té zvláštnosti, kterou se ta či ona ves lišila od ostatních. Podle těchto odlišností si pak vymýšleli názvy, které by se mohly k místním hodit.*

A jednoho dne došli také do jedné zatím nepojmenované malé vísky. Jak procházeli vsí, všimli si svých druhů mnichů s vyholenými kruhy vlasů na temeni hlavy. Jeden z mnichů najednou povídá: „Hleď bratře, tady jsou kolem samé holé hlavy, samí holohlaví...“ A tak byl název Holohlav na světě.“

Významný český historik František Palacký nám podal jiné vysvětlení vzniku jména obce Holohlavy. Podle něho slovo „hlava“ mívalo jiné významy, než které tomuto slovu dáváme my. Slovo „hlava“ může znamenat 1. vraždu, zabití člověka nebo 2. mrtvé tělo zavražděného nebo 3. soudní při a jednání o vraždě a nebo 4. pokutu, která byla za vraždu vyplacena pozůstalým. Palacký z toho vyvozuje, že vznik názvu obce mohl vzniknout po násilném vyvraždění všech obyvatel vesnice. Vážení čtenáři, můžete si vybrat sami, jak asi přišly Holohlavy ke svému názvu. Jak poznáte z dalšího popisu historie, poměry té doby nebyly zdaleka ideální a vyvraždění všech lidí vesnice je z té doby docela pravděpodobné.

Pokud se nám zdá, že dnešní politické, hospodářské a mezilidské vztahy jsou drsné, pak z dalšího líčení historie celého našeho regionu zjistíte, že k nevraživosti docházelo i mezi členy vládnoucího rodu. Své sourozence zavírali, oslepovali a bez milosti i zavraždili.

Lidé z Holohlav si velmi dobře uvědomují, že jejich obec leží při velmi využívané státní silnici. V dnešní době je využívána tak, že obecní úřad připravuje řešení, které by provoz v obci alespoň trochu zklidnilo. Tato silnice byla dříve označována jako silnice Poděbradsko-náchodská a byla roku 1756 pojata císařským patentem do stavebního programu budování hlavních silnic. Původně přicházely v úvahu dvě varianty tras této silnice. Jedna předpokládala tuto silnici po levém břehu Labe, tj. přes Vlkov a Rasošky. Na přání vojenského štábu však nakonec zvítězilo vedení trasy Poděbradsko-náchodské silnice po pravém břehu Labe – to znamená v dnešní trase přes Holohlavy. V dnešní době to pro Holohlavy znamená nepříjemnost v podobě velmi silného silničního provozu, kterému by mělo zamezit vybudování plánované dálnice – její stavba je však stále v nedohlednu. Stavba této silnice probíhala na přelomu 18. a 19. století. Na jejím budování se jistě podíleli i občané Holohlav – vrchnost totiž dodala potřebné stavební hmoty (kámen a písek), poddaní pak museli poskytnout práci. Pouze stavby objektů (mosty, opěrné zdi a zábradlí) byly provedeny na účet stavebního fondu. Stavbu projektovalo a provádělo c. k. stavební ředitelství (k. k. Baudirektion) se sídlem v Praze. Tato silnice nahradila bývalou formanskou tzv. Kladskou neboli Polskou zemskou stezku, vedoucí z Prahy přes Sadskou, Libici, Chlumec nad Cidlinou, Hořiněves, přes Račice, mezi Habřinou a Rodovem, kolem Chloumku, přes

Labe přecházela pod bývalou tvrzí Ples (nyní Josefov), náchodskou Brankou do polského Kladska, přes Krakov až k Baltu. Další trasa Zemské stezky vedla kolem starodávných tvrzí na Starém (Zadním) Plese, v Šestajovicích, v Krčíně, kolem hradu Frymburk (Hrádek), přes Olešnici a Levín do Krakova a Vratislavi. Severním směrem zřejmě tehdy odbočovala méně známá stezka přes Hořice, Úlibice, Hostinné, Trutnov do Landshutu, velkopolského Hnězdna a do Prus – této cestě se říkalo Pražská cesta. Její jméno mohlo vzniknout přehlasováním z Pražské tj. Pruské cesty.

Celý zdejší kraj byl v oné době daleko lesnatější, než je tomu dnes. Pomezí hvozdu se v oné době táhl vlastně až k Chloumku a Prašivce, možná zasahoval ještě o kousek dál k dnešnímu Rodovu a Račicím nad Trotinou.

A právě tímto pohraničním hvozdem se vinula obchodní stezka. Nebyla to patrně zemská obchodní stezka prvního stupně důležitosti, spíše jen jakási stezka vedlejší, souběžná se stezkou hlavní, která tehdy mířila z Prahy do Hradce (tehdy se říkalo Červený Hradec). Naše stezka odbočovala u dnešního Chlumce nad Cidlinou a směřovala k Nechanicím, Máslojedům a Račicím. Zde přecházela říčku Trotinku a poté vešla do mělkého úpadu mezi Chloumkem a Prašivkou. Snad jejím pozůstatkem je zbytek dnešní polní cesty, která úpadem dosud vede. Stezka odtud směřovala pak dále k dnešním vojenským budovám nad Jezbinami. Říká se, že při vyhlídkových letech, startujících z josefovského letiště, je při příznivém šikmém ranním či podvečerním osvětlení možno sledovat stín této možná více než tisíc let staré obchodní stezky, jak se vine přes potok Jordán k severu. Někde v blízkosti Černožic, snad u Semonic či Jaroměře, se stezka opět napojovala na stezku jdoucí od hradu Hradec k tzv. „české“ brance u Náchoda, dále pak podél dnešní Kladské Nisy a řeky Odry nahoru k Baltu. Protilehlým návrším, která podél stezek na některých místech blíže hranic vystupovala, se říkávalo „zemské brány“. Snad takovou zemskou branou byl i úval mezi Prašivkou a Chloumkem. Snad byla tato návrší v tehdejší době i opevněna, snad i strážena zde bydlícími strážci. Jejich povinností bývalo poskytovat ochranný doprovod kupcům. V případě cizího vpádu pak měli zatarasit „bránu“ zásekem z kmenů a okamžitě podat zprávu o blížícím se nepříteli (od roku 990 bylo takovým nepřítelem do té doby spřátelené Polsko) – ve dne kouřem, v noci pak otevřeným ohněm. Snad právě do téhle doby by se dala umístit zmínka o zbytku hrubě vystavěné kamenné zdi na jihovýchodním svahu Prašivky, kterýžto zbytek zdiva byl prý patrný ještě v 19. století. Jinde se zase můžeme dočíst, že stráž (pokud zde opravdu existovala) byla spíše na straně Chlumku, z něhož byl širší rozhled.

Navíc také právě do tohoto období kladou někteří nálezy střepin nádob nalezených před branou kostelního hřbitova či nádoby černé barvy z okolí samostatně stojící zvonice, která byla vykopána na konci 19. století. Mnozí se také domnívají, že právě tuto hypotézu potvrzují i nálezy raně středověkých střepů, lidských i zvířecích kostí vyzvednutých na úpatí Chlumku. Snad můžeme dokonce tvrdit, že existuje i písemný doklad o existenci stráže v tomto místě.

V roce 1120 byl v Premonstré ve Francii založen řád premonstrátů. Tehdejší olomoucký biskup Jindřich Zdík přivezl tuto řeholi z Jeruzaléma již v roce 1138 do Prahy. A František Palacký píše ve svých Dějinách, že tehdejší biskup pražský Jan (většinou uváděn jako Jan I., jinde také jako Jan z Lochenic) obětoval „první městiště i statky k vystavení na Strahově prvního premonstrátského kláštera českého“. Při této příležitosti se zachovala darovací listina biskupa Jana. Strahovskému klášteru věnuje některé své statky a mezi nimi – „Lužany, ves celou s lesem Mešným a tamže újezdem až ku stráži“. Je to však opravdu stráž v úpadu mezi Chloumkem a Prašivkou?

Původní ráz Holohlav určovala skupina budov, vzniklých z bývalé tvrze. Patřil do ní kostel sv. Jana Křtitele, děkanství a velkostatek – k nim se vázala dlouho historie obce. Podle bývalých holohlavských „písmáků“ Vojtěcha Prokopa a Josefa Tučka se ve Vlastivědném sborníku Jaroměřska a Královédvorska Pod Zvičinou (Vydán v Jaroměři 1938) původ zdejšího kostela klade do dob knížete Jaromíra (pochopitelně, že byl od té doby několikrát přestavěn). Těžko říci, odkud oba uvedení pánové získali poznatek o původu holohlavského kostela, ale podle tohoto

údaje bychom se v historii Holohlav mohli dostat o mnoho roků zpět. Zkusme se podívat do dějin našeho státu na přelomu prvního a druhého tisíciletí. Na českém trůně se střídali příslušníci českého knížecího rodu Přemyslovců. Ti se stali vládci i našeho českého severovýchodního pohraničí.

Velmi známou postavou v čele našeho státu byl **Václav** – známý jako svatý Václav. Narodil se roku 907 (908?). V roce 921, kdy mu umřel jeho otec, mu bylo zřejmě teprve 14 let. Vlády se proto ujímá jeho matka Drahomíra. Sám nastupuje vládu mezi lety 922–925. Na tehdejší poměry byl velmi vzdělaným panovníkem, vychovávan byl i svou babičkou sv. Ludmilou. Založil v Praze kostel sv. Víta. Omezoval pohanské zvyky, podporoval křesťanství, usiloval o sjednocení země. Jeho proněmecká politika se nesetkala s pochopením předáků i přesto, že Václav usiloval o silnější a respektovanější postavení Čech a udržení panovnické svrchovanosti. Václav byl 28. 9. 929 (nyní je uváděn letopočet 935) zabit družiníky svého bratra Boleslava I. na jeho sídle ve Staré Boleslavi.

Vlády se ujímá Václavův bratr **Boleslav I.** – nazývaný **Ukrutný** (narozen 910?). Boleslav začal sám prosazovat kult svého bratra Václava jako světce a patrona české země, dal jeho tělo převézt do kostela sv. Víta. Pokračoval v politické linii svého bratra. Ocítá se v dlouhodobém nepřátelství s německou říší, které vyřešil dohodou po 14 letech. Spojil se s polským panovníkem Měškem. Zemřel 15. 7. 967 (972) po 38 letech úspěšné vlády.

Na český trůn nastupuje **Boleslav II.** – nazývaný **Pobožný**. Narozen před rokem 929/935. Zdědil silnou a značně rozšířenou říši, dohodu s Německem a přátelství Polska. Byl stejně jako otec nadán vojensky i státnicky. Porazil dvě německé výpravy do Čech. Třetí vyřešil diplomatickou cestou. Na konci jeho vlády byl roku 997 vyvražděn rod Slavníkovců, a tak bylo dokončeno sjednocení země.

Dalším panovníkem na českém trůnu byl **Boleslav III. Ryšavý** – narozen 966 (?), vládl 999–1002, 1003. Svou neschopnost nahrazoval krutostí. Bratra Jaromíra dal vyklestit, Oldřicha přikázal zavraždit. Oba bratři si zachránili životy útekem do Bavorska. Později v Čechách vypuklo povstání, které vyhnalo Boleslava do Německa, kde byl zajat. Po svém propuštění se vrací do Čech a s pomocí Boleslava Chrabrého, polského krále, se znovu zmocňuje vlády.

Oldřich s Jaromírem opět prchají do vyhnanství. Roku 1003 dal Boleslav zavraždit předáky Vršovců a to včetně svého zetě. Ještě v témže roce je zajat Boleslavem Chrabrým, oslepen a až do své smrti vězněn v Polsku. Zemřel 1037 (?).

Zaznamenejme ještě další panovníky na českém trůně:

Vladivoj – vládl v letech 1002–1003. Nebyl Přemyslovec, ale zřejmě byl s tímto rodem spřízněn. O jeho vládě lze říci jen to, že více než umění vládnout holdoval alkoholu. Umírá po roce panování.

Boleslav Chrabrý – * 966, + 1025, vládl v letech 1003–1004. Syn Doubravy a Měška polského, vnuk Boleslava II. Přestože byl s Přemyslovci spřízněn, nebyl s nimi v tak přátelských stycích jako jeho otec. Vlády v Čechách se zmocnil poté co zajal Boleslava III. Z takto rozlehlé a mocné slovanské říše měl strach německý císař Jindřich II. Proto Boleslava napadl a z Čech ho vytlačil.

Jaromír (syn Boleslava II a Hemmy [Ema, Emma]) – * 975 (?), + 4. 1. (11.) 1035, vládl 1003, 1004–1012, 1033–34. Vládcem v Čechách se stal celkem třikrát, nejprve r. 1003 po smrti Vladivoje. Ale ještě téhož roku utíká před svým bratrem Boleslavem III. Podruhé se vrací na panovnický stolec r. 1004 po vytlačení Boleslava Chrabrého z Čech. Byl slabým panovníkem, takže byl zcela v područí císaře Jindřicha II., který mu k moci dopomohl. Roku 1012 jej nahrazuje bratr Oldřich. V roce 1033 se Jaromír vrací k moci potřetí, ale již o rok později jej sesazuje opět bratr Oldřich,

tentokrát je Jaromír oslepen a uvězněn. Vězení mohl opustit teprve po bratrově smrti. Na trůn však již neusedá, ale přenechává jej novému panovníkovi. Roku 1035 je úkladně zavražděn.

Tento Jaromír nás bude zajímat – u něho se zastavíme. Ten má spojitost se zdejšími krajem. Jaromír totiž dostal Hradecko údělem. Byl to on, kdo dal někdy **mezi léty 996 až 1003** (je uváděn rok 1006) **v pohraničním hvozdu postavit hrad Jaromír (Jaroměř** – pochopitelně v místě dnešní Jaroměře – podobně dal jeho bratr Oldřich postavit u Libice hrad Oldřiš – ve jménech obou hradů vycítíme jména obou knížecích bratrů – Jaromíra a Oldřicha).

Vrátíme-li se ještě jednou k údajům p. Prokopa a p. Tučka, že holohlavský kostel vznikl za panování Jaromíra, pak by se zřejmě jednalo o stejného Jaromíra, který získal celé Hradecko jako léno a jen několik kilometrů od Holohlav postavil hrad. Vznikl-li holohlavský kostel v době Jaromírova panování, pak na místě dnešních Holohlav jistě nebyl pouze kostel, ale přinejmenším menší osada. Z toho bychom mohli vyvodit, že Holohlavy existovaly již někdy těsně kolem roku **1000 (!)**. Z toho by potom vyplynulo dále to, že Holohlavy už mohly oslavit 1000 let svého trvání. Všechno by to dobře znělo, chybí však „jen“ jakýkoliv písemný údaj, který by to potvrzoval.

V přehledu panovníků kolem roku 1000 schválně uvádím kromě Jaromíra, který nás zajímal nejvíce, i několik dalších jmen. Všimněte si, že i tehdy se vyskytovaly skoro až neuvěřitelné boje o moc ve státě. Velmi často byly řešeny vraždami a ukrutnostmi – dokonce i mezi nejbližšími příbuznými. Vždyť právě i Jaromír byl svým bratrem Oldřichem vězněn a dokonce oslepen. Nakonec byl Jaromír v roce 1035 úkladně zavražděn.

Dalším panovníkem byl **Oldřich** – *975 (?) + 9. 11. 1034, vl. 1012–1033, 1034. Byl nejmladším synem Boleslava II. a zřejmě i nejschopnějším, byl energický, ale chyběla mu šlechtnost. Svou první manželku zapudil a zmocnil se Boženy, kterou vzal svému poddanému (známá je pověst o Oldřichovi a Boženě). Roku 1019 dobyl zpět na Polácích Moravu.

Podle kronik byla jeho vláda vyplněna řadou zpuupných činů. V r. 1033 byl z Čech vyhnán a zajat v Německu. Již r. 1034 se vrací, nechává oslepit a uvěznit svého bratra Jaromíra (!). Téhož roku však náhle umírá.

Břetislav I. – *1003/5 (?) + 10. 1. 1055, vládl od 1034/5. Na trůn byl uveden Jaromírem, který mu přenechal své právo usednout na stolec českých knížat. Protože byl synem Oldřicha a Boženy, musel si – pro svůj nemanželský původ – uznání vynutit. Proto unesl a pojal za manželku markraběcí dceru Jitku ze Schweinfurtu.

Roku 1033 uskutečnil tažení do Polska a z Hnězdna převezl do Čech ostatky sv. Vojtěcha. Dosáhl uznání spojení Moravy, Slezska a Čech. V období jeho vlády se český stát stal jedním z nejsilnějších celků střední Evropy. Na konci života předal vládu nejstaršímu synovi a ostatním přidělil úděly.

Spytihněv * 1031, + 28. 1. 1061, vládl od 1055. Nastupuje na trůn jako nejstarší z Břetislavových synů. Nezdědil zřejmě otcovy vlastnosti, údajně byl ovládán touhou po moci, neústupný, nesnášenlivý, bezohledný, i když své protivníky již nevraždil ani nemučil. Brzy po otcově smrti zbavil své bratry jejich moravských údelů. Později povolal bratra Vratislava zpět z vyhnanství a vrátil mu jeho panství. Spytihněv započal se stavbou kostela sv. Víta na Pražském hradě.

Vratislav II. * ? + 14. 1. 1092, vládl od 1061, korunovace 1085. Po zabavení svého moravského údělu bratrem Spytihněvem utíká do Uher, kde se znovu žení. Později se vrací a je mu opět přidělen olomoucký kraj. Po smrti bratra v roce 1061 se stává vládnoucím knížetem. Bratrům opět rozděluje moravská panství a Jaromír (* ?, + 26. 6. 1090) se stává pražským biskupem.

V době vlády Vratislava II. se rozpoutal boj o investituru mezi císařem a papežem. Vratislav stál po celou dobu po boku císaře Jindřicha IV., za což získal roku 1085 titul krále českého a polského, zatím jen pro svou osobu.

Koncem vlády se proti němu postavil syn Břetislav, spor byl vyřešen smírem, ale Břetislav odchází do Uher. Za Vratislavovy vlády vzrůstal blahobyt, rostou obchodní styky, vliv západních kultur. Král Vratislav II. zahynul nešťastnou náhodou r. 1092, pochován byl na Vyšehradě.

Břetislav II. * ? + 22. 12. 1100, vládl od 1092. Nejstarší syn krále Vratislava, energický a dobrý panovník, který se držel otcových zásad. Roku 1099 požádal císaře Jindřicha IV., aby Čechy udělil v léno mladšímu bratru Bořivojovi, teprve pak ho uznala i domácí aristokracie. Brzy po tomto činu Břetislav umírá. Při lovu byl úkladně zraněn oštěpem a po dvou dnech zemřel.

Při výčtu tehdejších našich panovníků se zastavme ještě u jednoho, protože u něho najdeme také souvislost s naším regionem. Vladislav I. – datum jeho narození není známo, zemřel 12. 4. 1125, vládl v letech 1109–1017 a v letech 1120–1125. V době jeho panování došlo k bitvě u nedaleké Trotiny.

Pravděpodobně výše popsanou Zemskou stezkou a brankou k nám vpadli 1. října 1110 Polané (tak se tehdy říkalo sousedním Polákům) pod vedením svého krále Boleslava III. Křivoústého, který se velice ochotně zapojoval do rozbrojů mezi našimi Přemyslovci. Tentokrát intervenoval ve prospěch knížete Soběslava proti Vladislavovi, který seděl na pražském, tehdy vyšehradském, knížecím stolci.

Poláci (Soběslav byl s nimi) dotáhli pomezním hvozdem po třídenním pochodu nebezpečnou a málo schůdnou stezkou až ke vsi Lučicům na řece Cidlině (u Chlumce nad Cidlinou). Knížete Vladislava prý posel vytáhl od několikadenních oslav svátku sv. Václava. Proto chvíli trvalo, než české vojsko stanulo tváří v tvář Polákům. Obě vojska, každé na jednom břehu řeky Cidliny, přešla teprve pod rouškou noci na druhý břeh a to na místech od sebe hodně vzdálených, takže s jitem stála opět na březích opačných. Poláci prý teprve nyní – na pravém břehu řeky – začali s činností tehdy (a nejen samozřejmě tehdy) tak oblíbenou, s pleněním, drancováním, vražděním i vypalováním vsí. Touto činností se ve dnech předcházejících – prý na přímou žádost Soběslavovu – nezabývali. Vladislav Poláky sledoval a podle kronikáře Kosmase je zastihl poté, kdy přebrodili říčku Trutinu (Trotinu) v místech, kde nebyla příliš hluboká. Snad někde nad nynějšími Račicemi. (Palacký ovšem uvádí, že k bitvě došlo až kdesi za Trutnovem v Podkrkonoší.) Bitva to prý byla velická, ze strany české však útok veden „přenáhleně a nepořádně“. České ztráty byly obrovské a porážka nenechala na sebe dlouho čekat. Podle jedné zprávy Polané od onoho nešťastného 8. října 1110 ještě dva dny plenili celé okolí. Všechny osady vyhořely – můžeme předpokládat, že to byla i ves na místě dnešních Holohlav. Podle jiných zpráv Polané pouze odpočívali po vítězné bitvě a 10. října pomezním hvozdem odtáhli s obrovskou kořistí domů. Faktem zůstává, že si brali vlastně jenom to, co zase jindy vítězští Čechové přinášeli z Polska.

Z téhle doby také pochází pověst o založení kaple, později kostelíka na Chloumku. Tuto pověst byste si mohli přečíst v dílku: „POVĚSTI Z OKOLÍ ČERNOŽIC“ (1997), kterou vydaly Černožice ke svému 800letému jubileu. Při sledování historie zdejšího kraje zjistíme, jak často trpěl přítomností a řáděním cizích vojsk. Naše vojska si ovšem nepočínala jinak.

V oné době v celém okolním prostoru se pozvolna počínají vynořovat první – nám dnes důvěrně známá – jména. Nejen Jan z Lochenic, nejen ves s nádherně slovanským jménem Lužany, ale o více než století dříve například uvedený hrad Jaromiř. V 11. století, pravděpodobně v roce 1086, byl v našem regionu jako jeden z prvních založen benediktinský klášter v Opatovicích nad Labem. V té době již na místě dnešního Hradce Králové stojí hrad Hradec. V předcházejícím 10. století je hradiště jménem Hradec v držení rodu Slavníkovců. Bylo postaveno na místě staršího hradiště z dob předkřesťanských, asi ze 12. století př. Kr. A tak mezi těmito dvěma hradišti – Hradcem a Jaroměř – se pozvolna rozvíjely osady menších rodových celků. Určitě mezi nimi byly i Holohlavy (a možná mezi nimi byly i Smiřice se Smírovou družinou).

Pro Zpravodaj připravil Miroslav Volák

Střípky z historie – Městská správa ve středověku

Silná centrální panovnická moc, převažující v českém státě do husitství, určovala vývoj a celkový charakter měst a městské správy, obdobně jako v okolních zemích. Původcem našich měst byl tedy vesměs král, podporoval jejich vznik a vývoj, určoval jejich právní postavení a využíval jejich ekonomickou sílu. I ke vzniku poddanských měst, zpravidla menších, byl nutný panovníkův souhlas. Na králi také závisela městská privilegia, stála pod dohledem jeho podkomořího, města poddanská byla pod dohledem svého pána nebo jeho purkrabího. Zásada, že města a jejich obyvatelé jsou podřízeni pouze králi, plně zakotvena r. 1285 za Václava II., je základem všech městských privilegií a samosprávy. Ta se v každém městě týkala tří hlavních oblastí: soudnictví, veřejné a policejní správy, městského hospodaření, důchodů a majetku.

Původním orgánem soudnictví byl rychtář, který byl zástupcem pána města. Jmenování rychtáře, spojené s pronájmem rychty, bylo do husitství vždy záležitostí pána města, od 14. stol. se zvolna přecházelo k dědičnosti rychty. Rychtář předsedal čtyřikrát do roka slavnostnímu městskému soudu, vedl tu jednání a vydával nálezy, vlastní rozsudky pak vynášeli přísežní (kmetě), městem navrhovaní, avšak králem jmenovaní. Odvolání bylo možné ke králi, který je vyřizoval při výročních soudech, jednou ročně při návštěvě podkomořího ve městě a za jeho předsednictví. Při této příležitosti podkomoří také přebíral pro krále vybrané městské dávky, vyhlašoval nařízení a vůli krále a dosazoval rady. Městská rada je vlastním správním orgánem města, její členové, konšelé (consules), bývali zprvu totožní s přísežnými. Pravidelné ranní neformální schůzky rady se konaly denně, o usneseních trvalejší platnosti byl pořizován záznam do městské knihy. Početnost rady závisela na velikosti města, většinou bylo konšelů dvanáct (podle apoštolů) a po měsíci se střídali ve funkci purkmistra (dnes starosta). Rada zůstávala ve funkci jeden rok, pak byla část konšelů vyměněna a část zůstala ve funkci i nadále, pro zachování plynulosti správy. Zásadně bylo členství v radě vázáno na plné městské právo, podmínkou bylo vlastnictví nemovitosti ve městě, alespoň tříleté usídlení a řádné placení městských dávek. Pouze plnoprávní měšťané (osedlí) tvořili ve 14. st. městskou obec, svolávanou výjimečně k nejzávažnějším rozhodnutím. U poddanských měst měl rozhodující slovo jejich majitel, rozhodujícím správním článkem byl stále rychtář, i když struktura správy již napodobovala města královská, rozvoj jejich vlastní samosprávy spadá až do doby pohusitské.

(J. Petrů – Dějiny Československa)

Pozn: Po spojení Smiřic a Smiřiček v letech 1654–1758 spolu úřadovali a spolu se i podepisovali rychtáři dva, rychtář smiřický neb starší a rychtář mladší za Smiřičky po něm. Smiřičky ležely od mlýnského náhonu směrem k nádraží.

upravil Ing. Milan Plšek, 2/08

9 v dějinách Smiřic

Nelze hledat něco zvláštního v tom, že mnoho událostí v dějinách Smiřic se stalo v datu, které mělo na konci devítku. Je to pochopitelně jenom shoda náhod. A byly to události většinou i velmi významné. Letos jsme např. vzpomněli 350. výročí prohlášení Smiřic městem. Tentokrát bych chtěl ve stručnosti vypsát několik dalších událostí.

- 1819 – byl postaven kamenný most „na proud od mlýna běžící“ – to se zřejmě jedná o most u Opletalových.
- 13. června 1829 – povodeň na Labi přišla tak rychle, že lidé museli hledat záchranu na stromech. V číbuské farní pamětní knize se dočteme, že pan farář při cestě ze Smiřic do Číbuze musel použít lodičku. V dnešní době se může zdát, že území našeho státu postihují často povodně. V kronikách bychom se dočetli, že kromě výše uvedené povodně, byly v této době povodně: 6. ledna 1824, v srpnu 1828, 12. února při oblevě, roku 1834 byla povodeň kolem Hromnic – při ní byla stržena silnice do Smiřic, povodeň byla i od prosince 1839 až do 6. ledna 1940...
- 1839 nechal zdejší podnikatel Karel Klier zbudovat pevnou cestu z Hradce Králové do Josefova.
- 11. srpen roku 1839 – toto datum bylo pro Smiřice velmi osudovým. Toho dne bylo nesnesitelné horko. Úroda z polí už byla sklizena. Stodoly a sýpky byly naplněny. Většina stavení byla ze dřeva a kryta doškovými střechami. Byla neděle – nepracovalo se. Ale topilo se kvůli vaření a pečení. Je uváděno, že zřejmě hořící sádlo vylétlo komínem a spadlo na stodolu Jana Šusta – pekaře v čp. 105. Horkem zcela vysušená došková střecha rychle vzplála. Kdyby chytil jen jeden dům – oheň se rychle šířil i na další domy – doškové střechy a dřevěná stavení rychle hořely. Šíření požáru napomáhal i dosti silný vítr. Chytil i mlýn Jana Morávka čp. 110 – shořela i vodní kola. Postupně hořely domy na hlavní ulici – lidé se snažili zachránit alespoň nábytek, který rychle vynášeli ven. Oheň zachvátil i hostinec U zeleného stromu Matěje Černého čp. 125 (v místě dnešní Dvorany). Hned vedle byl i obecní dům – radnice. Na radnici byl uschován bohatý archiv, který byl ohněm zcela zničen (a to byla velká škoda, protože nám v současné době některé podrobnosti z historie Smiřic chybí). Shořela i dřevěná střecha mostu přes Labe. Požár dlouho netrval, ale škody byly obrovské. Shořelo celkem 55 domů a 24 stodol s obilím. O střechu nad hlavou přišlo 100 rodin. Většina z nich přišla o bydlení, o úrodu (obživu) i o nábytek. Mnozí z nich zůstali ožebračení a do konce života se už na nic nemohli. Pojišťovnou odhadnutá a vyplacená škoda byla 51.236 zlatých (to by šlo těžko přepočítat na současné ceny). Lidé, kteří nebyli pojištěni, pochopitelně nedostali nic. Byla zahájena sbírka na postižené – kromě peněz bylo sebráno mnoho vozů s chlebem, moukou, kroupami, pro hospodaření osivo, seno a sláma pro dobytek. Zdejší podnikatel Abraham Mautner poskytoval po velmi mnoho dnů 80 postiženým stravu. Jen taková poznámka: Číbuský farář Josef Volman obědval vzhledem k velkému horku venku v altánku. Když uslyšel volání, že ve Smiřicích hoří, že je třeba zvonit – šturmovat, nechal oběda a vyběhl na věž, aby viděl tu hrůzu.
- 1849 – život ve Smiřicích se nezastavil. Občané postupně postavili domy nové – tentokrát už z cihel a z kamenů. V tomto roce už bylo ve Smiřicích 150 domů, ve kterých bydlelo 1234 obyvatel (o 50 let později už bylo 202 domů s 2247 obyvateli).
- 1849 – obec rozhodla postavit novou radnici se školou z „tvrdého materiálu“. Tento dům s číslem 126 ještě nyní stojí – proti zámku. Starší občané tento dům znají jako starou radnici.

Pro Zpravodaj připravil Mir. Volák

Mitiskova kronika – XVIII. pokračování

Zhotovení baldachýnu

Poněvadž k procesí potřeba byla nebesa, totiž baldachýn, tedy provedena sbírka, koupen bílý damašek a baldachýn nechal se u Voršilek v Kutné Hoře r. 1877 zhotoviti. Baldachýn tak přišel na 118 fl 50 x, práce od jeptišek byla zdarma, to jest z lásky. *(Baldachýn byl uložen v Holohlavech, o čest jej nésti dost intenzivně soupeřili vážení občané, poslední „Boží tělo“ bylo asi r. 1949.)*

Holohlavský hřbitov opět nepostačoval

Přes 50 let trval od Holohlav odvislý stav, a poněvadž obyvatelstvo smiřické rok po roku se množilo, a tak hřbitov při rozšíření kolatury, zvláště tím se soužil, že místo pro hroby kvůli 20 vyzděným hrobům a postaveným náhrobkům tak se zúžilo, že mrtvol ve 3 a nejvýše 4 letech již bývaly vykopené a opět tam jiná mrtvola položena byla, takže i statný hrobař z mrtvol pachu onemocněl a smrti podlehl. Roku 1879 představenstva okolních obcí k C. k. okresnímu úřadu do Králového Dvora oznámení učinila a výpomoci žádáno bylo. Tu však vyšlo od hejtmanství nařízení holohlavský hřbitov buďto rozšířiti a neb docela jinam přeložiti, načež představenstva tří obcí se vyjádřila, že pro ně jest postačitelny, neboť počet duší obyvatel v Holohlavech jest 608, v Černožicích a Čáslavkách 523 úhrnem tedy 1131. Naproti tomu v městě Smiřicích jest v 184 domech počet lidí 1960, tedy ku 2000 duší obyvatelstvu přináležejících a zajisté též mnoho do Smiřic nepatřících a jen tam bydlících. Ty tři vesnice mají pro sebe velmi postačitelny hřbitov co svůj majetek, Smiřice ale jen z povolení proti zaplacení hrobní taxy byly trpěny, tedy dávají Smiřicům výpověď na jeden rok k zařízení a obstarání nějakého hřbitova.

Smiřický hřbitov

Městská rada ze všech stran donucovaná ujmula se této záležitosti ač tehdy také přístavbu druhé školní třídy na starosti měla, a tak vyvolila obecní pole na tom blízkém návrší za městem k západu položeném, před vrchnostenskou pilou. Soused Ingenier a majitel domu č. 96 František Čerovský a Josef Andrejsek zkušený zedník a mistr stavitelský z č. 21 vyměřili délku a šířku pozemku, obydlí pro hrobníka a pro komoru mrtvol a vše vykolíčkovali.

I tak ale nejdříve musela býti zřízena na vodu pumpa, neboť ke stavbě voda jest potřebná a i pro hrobníka musí pozůstat. Pak byl vypočítán návrh co stavba státi bude, pak byla licitace oznámena, při které Josef Andrejsek tu nejnižší nabídku učinil, však ale s tím závazkem, že hradba toho hřbitova v budoucím roce 1880 dohotovena býti musí, následně ještě v podzimku nechal Andrejsek z Dubence z lomu přivážeti pískovce a balvany. Zjara byly základy vykopány, vykopala se studně, díky Bohu, že se brzy v mírné hloubce na vodu zdravou velmi pitelnou přišlo, kterou nádeníci hned žízeň hasili a maltu připravovati mohli. Napotom z blízké panské cihelny velká zásoba cihel navezena byla, takže mohlo se v práci pokračovat. Všichni byli jsme toho mínění, že zeď může za dva měsíce dohotovena býti, tu ale stavitel stavbu zdi zarazil a počal stavěti pro rodinu pana Eduarda Malburga hrobku a nad ní nádhernou gotickou mrtvolní kapli a tato přetížná stavba prodložena byla až do listopadu, a tak stavitel naveden od důchodního z Holohlav stavbu prodložoval a úmluvu nedodržel. Všelijaké předstíral výmluvy, že hrobka dřív se musí ukončit, ba že městská rada musí ještě kamenný kříž do prostřed hřbitova nechat vyhotovit, a tak se to celé na budoucí rok 1881 odložiti musí. Z jara objednán kamenný kříž až z Hořic od bratří Černých, tu zas ale holohlavský benefickat nechtěl jej posvětit, až pohřební místo bude vysvěceno, tedy že dříve nesmějí se tam pochovávat mrtvol. Stavba hřbitova přišla na 6415 fl r. m. Zaveden byl nápojový krejcar, z 1 litru piva 2 x (krejcare), z vína 3 x a z kořalky též 2 x, poplatek vybírán od r. 1873. Za místo pro hrobku počítáno 5 zlatých za 1 čtverečný sáh pozemku.

Přístavba školy

Ačkoliv smiřická škola r. 1879 měla již čtyři školnice, tím, že vyšel nový školní zákon, kdy žáci ve škole déle až do 14-tého roku pozůstávají, ukázala se potřeba ještě 5-tou třídu zřídit. Někteří byli úmyslu koupiti vedlejší hostinec U zeleného stromu a v 1. poschodí dvě školnice zřídit. Stavitel Josef Andrejsek doporučil učinit ve dvoře přístavbu a předložil městské radě plán, jenž byl přijat a byla vyhlášena zmenšovací licitace. Mistr zednický J. Pekárek učinil nabídku, že celou stavbu provede za 300 fl, k čemuž ale obec veškerý stavební materiál zaopatří. Stavba tak přišla na 4117 fl 60 x r. m. Vzhledem k blízko tekoucímu Labi musely se silné piloty zatlouci, na ně silné dubové fošny položit a dále těžké kameny na několik vrstev klásti. Mimo mistrů stavebních platila městská rada ještě zdejšího inženýra Františka Češovského z č. 96, aby dbal o dokonalý stavební materiál a mistrné provedení prací. Do dvou prostorných školnic nechal zdejší pan radní Antonín Sehnoutka zhotovit pohodlné lavice, takže 1. září 1880 vyučování v těchto nových třídách započalo. Tyto nově vystavěné třídy však nevydržely v stálosti ani tři roky, v přízemí na klenbě se objevily trhliny, strop byl tedy podepřen dřevěnými sloupky a tak školní rok 1882 dokončen. Pak byla klenba opravena důkladným stavebním materiálem, což městský důchod stálo 700 fl r. m., zlatých-rakouské měny. (*Dnes č. p. 185, mezi restaurací Dvorana č. p. 125 a starou radnicí č. p. 126.*)

Výstavba nových stavení a telegrafu

Ve Smiřičkách u kamenného mostu byl domek č. 74, nazývaný obecní pastouška. Když bylo třeba nového bydlení pro dělníky do továren, pastýř Jan Vachek dostal výpověď a staveniště v dražbě prodáno za 600 fl r. m. mladému Litomiskému, ten však z nedostatku peněz na opravy místo dále prodal mlynáři Václavu Batistovi. Dále pak byly r. 1880 zřízeny tři ulice s asi 30 stavebními místy u cesty ke Zderazi, ta hlavní obdržela jméno Liebigova (*dnes Nádražní*). Napotom chtěl gruntovní pán zřídit telegrafní stanici, tak nabídl, aby to od úřadů vymohl, že dobrovolně a gratis obstará k tomu stavení, tedy koupil od Batisty stavení č. 74 a město přidalo několik sáhů obecního gruntu na zahrádku. (*Stavení č. 74 stávalo u obecní váhy, naproti Litomiským, ul. Hankova.*)

upravil Ing. Milan Plšek, 11/09

Věž kostela sv. Jana Křtitele v Holohlavech

Zadíváte-li se v současné době směrem k holohlavskému chrámu sv. Jana Křtitele, zjistíte, že vršek věže nad lucernou chybí. Zbytek je zakryt plachtou. Bude tomu tak přes zimu až do jara. Proč tomu tak je? Trámoví věže už bylo ve velmi špatném stavu a již brzy by mohlo dojít ke zborcení. Bylo nutno přikročit neprodleně k opravě. Protože o peníze jde až v první řadě, prvořadou nutností bylo sehnat potřebnou finanční částku. Holohlavská římsko-katolická farnost získala dotaci z fondů Ministerstva kultury a od Královéhradeckého kraje ve výši 600 tisíc korun. Obec Holohlavy přidala 200 tisíc korun. Proto byly práce na opravě věže započaty již v tomto roce.

Již v květnu a červnu proběhlo výběrové řízení na zhotovitele oprav. S nejvýhodnější cenovou nabídkou (1.535.615,- Kč včetně DPH) s dodržením všech nastavení prací byla vybrána firma Tesařství Břetislav Kocián, tesař – památkář z Třebelovic v okrese Třebíč.

Smlouva obsahuje výměnu 6,5 m³ trámů, 300 m² bednění a celé plechování z mědi. Letos na podzim Tesařství Kocián celý vršek věže nad lucernou sundalo pomocí pronajatého jeřábu na

zem. Tato firma v letošním roce opraví spodní část konstrukce věže, dá nové bednění a oplechuje spodní část věže po vršek lucerny. Internetový vysílač musel být provizorně zavěšen na lešení.

Letošní zimu tak zůstane kostel bez vršku věže, který se bude opravovat z dotací příštího roku na farské zahradě. Opravený a oplechovaný vršek se osadí zpět na vršek věže opět za pomoci jeřábu.

Práce budou rozloženy do 2 let. Proto bude muset římsko-katolická farnost pro příští rok požádat znovu o další dotaci na druhou část oprav.

Bývá zvykem, že do vršku věží se umísťují památky na dobu, kdy se věže stavěly a nebo kdy byly opravovány. I ve vršku věže holohlavského kostela byly ukryty záznamy o dřívějších opravách věže (byly napsány ručně a pro Zpravodaj byly přepsány):

První zaznamenaná oprava je z roku 1901, což dokládá jedna z listin:

Dne 27. října 1901

Za slavného panování J. Ap V. Františka Josefa I. Patrona tohoto Děkanského chrámu Páně – když církev sv. římskokatolickou výtečně řídil staříčský sv. Otec Lev 13 a biskupství Král. Hradecké spravoval bojovný a vlastenecký biskup Eduard Jan Nep. Brynych – byla báně obnovena a nový kříž posvěcen vysokodůst. bisk. kanovníkem Monsign. Františkem Hamplem po požehnání dne: 27. října 1901 o instalaci děkana Holohlavského – Ant. Kozáka. Kaplani byli toho času ml. pp. František Frydrych a Václav Koza.

Kříž byl na věži upevněn p. Bedřichem Bartoškem, mistrem klempířským ze Smiřic u přítomnosti vůkolních pp. farářů a množství lidu věřícího. Kříž zasadil Frant. Martinek pom. klempířský z Jaroměře, dělníci Frant Kinčel Bydžov Nový a Josef Fišer Hradec Králové.

K další opravě vršku věže došlo v roce 1936 – o této opravě svědčí další dvě listiny:

1.

Léta Páně 1936 – 2/VI. v úterý po Svatodušních svátcích byla dána opravená báně a kříž na věž kostela v Holohlavech. Oprava kostela v částce 35 tisíc korun uhradila se přispěním patronátu = vlády republiky čsl a osadníků.

Stalo se tak před sjezdem Eucharistickým konaným 14. června 1936 ve Smiřicích. Za děkana Josefa Roháče, patronát. komisaře vrch. rady Jana Sekerky a za vedení stavitele Václava Volta.

Razítko Děkanství v Holohlavech

2.

VÁCLAV VOLT, stavební klempířství, instalace vodovodů, Smiřice

Ve Smiřicích 2. června 1936

Oprava holohlavského kostela prováděna od 1. května do 3. června 1936 stavitelem Václavem Voltem ve Smiřicích. Oprava a nátěr věže, snesení kříže a bání, opravu a zlacení obou a znovupřípevnění provedl Václav Volt, klempířství ve Smiřicích. Pozlacený kříž a bání upevnily se 2. června 1936. Na děkanství t. č. p. J. Roháč, děkan v Holohlavech.

Václav Volt, mistr

Příhoda Jaroslav

Dohnálek Josef, učeň

Pozlatil: Pikola Josef

PF 2010

*Městský úřad Smiřice přeje Všem čtenářům Zpravodaje Smiřic,
Rodova a Holohlav vánoční svátky plné pohody a radosti
a v roce 2010 hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.*

Autor fotografie: M. Labský, Smiřice

V Holohlavech dochází k radikální opravě horní části věže kostela. Na snímku je vidět, že oprava už byla velmi potřebná. Bylo zvoleno netradiční řešení. 2. listopadu byla pomocí velkého jeřábu z Prahy sundána nejvyšší část věže. Po celkové rekonstrukci krovu bude vrchní část opět pomocí jeřábu umístěna zpět na věž.

Foto: B. Lukášek, J. Hájek a M. Volák

Zpravodaj Smířic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smířice, Palackého 106, 503 03 Smířice, tel. 495 809 010, 777 332 891, fax. 495 809 018 • Evidenční číslo: MK ČR E 16060 •
 Redakční rada: Miroslav Volák, Martina Hejzlarová, Jan Novotný, Irena Hušáková, Leona Rousková • Příspěvky zasílejte na adresu:
 Městská knihovna ve Smířicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@smirice.cz • Tiskne: Tiskárna A PRINT CZ, s.r.o., Pletický 1, 503 03 Hradec
 Králové • Od příštího roku vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20,- Kč. Náklad tohoto čísla 500 ks. • Ve Smířicích
 a Holohlavech předplatitelskou donáška až do domu. • Prodej: Tabák U Jedličků a sekretariát MěÚ Smířice. • Uzavírka příspěvků pro číslo
 Zpravodaje 1/10 bude 21. května 2010. • Redakční rada nemá vliv na obsah uveřejněných článků.

